

**DECIZIA PENALĂ NR. 34**

Ședința publică 14 aprilie 2014

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

S-a luat în examinare, în vederea pronunțării, apelurile declarate de către Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Timișoara, inculpații C. C. E., U. L., D. D. A., O. C., T. G. M. și partea civilă ANAF-Autoritatea Națională a Vămile-Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, împotriva sentinței penale nr. 3146 din 10 decembrie 2012, pronunțată de Judecătoria Arad în dosarul nr. 17.436/55/2009\*.

Procedura completă – fără citare.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că inculpații P. C. O., U. L. și C. C. E. au depus la dosar, prin serviciul registratură al instanței, concluzii scrise.

Văzând că mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 31 martie 2014 - prin care a fost amânată pronunțarea, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre,

**TRIBUNALUL**

Constată că, prin sentința penală nr. 3146 din 10 decembrie 2012, pronunțată de Judecătoria Arad în dosarul nr. 17.436/55/2009\*, s-a admis cererea de schimbare a încadrării juridice, invocată din oficiu și pe cale de consecință, în baza art. 334 Cod procedură penală, s-a schimbat încadrarea juridică a faptelor privind pe inculpați, din infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. b, c, raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, în infracțiunile de evaziune fiscală prevăzute de art. 9 alin. 1 lit. b raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 9 alin. 1 lit. c, raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, totul cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal în privința inculpatului S. J., și, din infracțiunea de complicitate la evaziune fiscală, prevăzută de art. 26 Cod penal, raportat la art. 9 alin. 1 lit. b, c, raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, în infracțiunile de complicitate la evaziune fiscală, prevăzute de art. 26 Cod penal, raportat la art. 9 alin. 1 lit. b, raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 26 Cod penal, raportat la art. 9 alin. 1 lit. c, raportat la art. 9

alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, totul cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal, în cazul inculpaților T. G. M. și P. C. O., respectiv din infracțiunea de complicitate la evaziune fiscală, prevăzută de art. 26 Cod penal, raportat la art. 9 alin. 1 lit. b, c, raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, în infracțiunile de complicitate la evaziune fiscală, prevăzute de art. 26 Cod penal raportat la art. 9 alin. 1 lit. b raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005 și art. 26 Cod penal, raportat la art. 9 alin. 1 lit. c, raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, totul cu aplicarea art. 33 lit. a, în cazul inculpatului N. G..

În baza art. 9 alin. 1 lit. b, raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal a fost condamnat inculpatul S. J. (...) la :

- 8 (opt) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală

În baza art. 9 alin. 1 lit. c raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, a fost condamnat inculpatul S. J., cu datele de mai sus, la:

- 8 (opt) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală;

În baza art. 296 indice 1 alin. 1 lit. f din Legea nr. 571/2003, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, a fost condamnat același inculpat la :

- 3 (trei) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de producere de produse accizabile ce intră sub incidența sistemului de antrepoziție fiscală în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea fiscală competentă;

În baza art. 272 alin. 1 pct. 2 din Legea nr. 31/1990, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, a fost condamnat același inculpat la :

- 2 (doi) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de folosire cu rea-credință a bunurilor sau creditului de care se bucură societatea, într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă societate în care are interese direct sau indirect

În baza art. 288 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal a fost condamnat același inculpat la :

- 8 (opt) luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri oficiale în formă continuată

În baza art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal a fost condamnat același inculpat la :

- 6 (șase) luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată

În baza art. 33 lit. a și art. 34 lit. b au fost contopite pedepsele de mai sus în pedeapsa cea mai grea, aceea de: 8 (opt) ani închisoare.

Pe durata și în condițiile prevăzute de art. 71 Cod penal, inculpatului i-a fost interzisă exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a), b) Cod penal, cu excepția dreptului de a alege.

În baza art. 26 raportat la art. 9 alin. 1 lit. b raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, a fost condamnat inculpatul N. G., (...) la :

- 8 (opt) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală

În baza art. 26 raportat la art. 9 alin. 1 lit. c raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, a fost condamnat inculpatul N. G., cu datele de mai sus, la:

- 8 (opt) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală

În baza art. 26 raportat la art. 296 indice 1 alin. 1 lit. f din Legea nr. 571/2003, a fost condamnat același inculpat la:

- 3 (trei) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la producere de produse accizabile ce intră sub incidența sistemului de antrepozitare fiscală în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea fiscală competentă

În baza art. 272 alin. 1 pct. 2 din Legea nr. 31/1990, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal a fost condamnat același inculpat la :

- 2 (doi) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de folosire cu rea-credință a bunurilor sau creditului de care se bucură societatea, într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă societate în care are interese direct sau indirect .

În baza art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal a fost condamnat același inculpat la :

- 6 (șase) luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată

În baza art. 33 lit. a și art. 34 lit. b au fost contopite pedepsele de mai sus în pedeapsa cea mai grea, aceea de: 8 (opt) ani închisoare.

Pe durata și în condițiile prevăzute de art. 71 Cod penal, inculpatului i-au fost interzise exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a), b) Cod penal, cu excepția dreptului de a alege.

În baza art. 26 raportat la art. 9 alin. 1 lit. b raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, a fost condamnată inculpata T. G. M. – (...) la

- 5 (cinci) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală.

În baza art. 26 raportat la art. 9 alin. 1 lit. c raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, a fost condamnată inculpata T. G. M. , cu datele de mai sus, la :

- 5 (cinci) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală.

În baza art. 26 raportat la art. 296 indice 1 alin. 1 lit. f din Legea nr. 571/2003, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, a fost condamnată aceeași inculpată la:

- 3 (trei) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la producere de produse accizabile ce intră sub incidența sistemului de antrepozitare fiscală în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea fiscală competentă;

În baza art. 291 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, a fost condamnată aceeași inculpată la :

- 6 (șase) luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals în formă continuată.

În baza art. 33 lit. a și art. 34 lit. b au fost contopite pedepsele de mai sus în pedeapsa cea mai grea, aceea de: 5 (cinci) ani închisoare.

Pe durata și în condițiile prevăzute de art. 71 Cod penal, inculpatei i-au fost interzise exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a), b) Cod penal, cu excepția dreptului de a alege.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a), raportat la art. 10 alin. 1 lit. c) Cod procedură penală, a fost achitat inculpatul P. C. O., (...), pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la evaziune fiscală, în formă continuată, prevăzute de art. 26 raportat, la art. 9 alin. 1 lit. b, raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 26, raportat la art. 9 alin. 1 lit. c, raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la producere de produse accizabile, ce intră sub incidența sistemului de antrepozitare fiscală în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea fiscală competentă, prevăzute de art. 26 Cod penal, raportat la art. 296 indice 1, alin. 1 lit. f din Legea nr. 571/2003, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, respectiv pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals în formă continuată prevăzute de art. 291 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal.

În baza art. 248 indice 1, raportat la art. 248 Cod penal, cu aplicarea art. 74 lit. a, 76 lit. b Cod penal, a fost condamnată inculpata C. C. E., (...) la:

- 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu în formă calificată;

Pe durata și în condițiile prevăzute de art. 71 Cod penal, inculpatei i-a fost interzisă exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a), b) Cod penal, cu excepția dreptului de a alege.

În baza art. 81 Cod penal, a fost suspendată executarea pedepsei aplicate inculpatei, pe un termen de încercare de 3 ani și 6 luni.

În baza art. 83 Cod penal, s-a atras atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 83 și 84 Cod penal, referitoare la revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

În baza art. 71 alin. 5 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepselor accesorii aplicate inculpatei pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii

În baza art. 248 indice 1, raportat la art. 248 Cod penal, cu aplicarea art. 74 lit. a, 76 lit. b Cod penal, au fost condamnați inculpații U. L., (...) și D. D. A., (...) la :

- 3 (trei) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu în formă calificată

În baza art. 248 indice 1, raportat la art. 248 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 și art. 74 lit. a, 76 lit. b Cod penal, a fost condamnat inculpatul O. C., (...), la :

- 4 (patru) ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu în formă calificată.

Pe durata și în condițiile prevăzute de art. 71 Cod penal, inculpaților le-a fost interzisă exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a), b), c) Cod penal, cu excepția dreptului de a alege.

S-a interzis inculpaților U. L., D. D. A. și O. C., drepturile prevăzute de art. 64 lit. c Cod penal, ca și pedeapsă complementară, pedeapsă ce urmează a fi executată în situația revocării suspendării sub supraveghere a executării pedepsei.

În baza art. 86/1, 86/2 Cod penal, a fost suspendată executarea pedepsei de 3 ani închisoare aplicată inculpaților U. L. și D. D. A., sub supraveghere, pe durata unui termen de încercare de 8 ani, și pedeapsa de 4 ani închisoare aplicată inculpatului O. C., pe un termen de încercare de 9 ani.

În baza art. 86/3 Cod penal, pe durata termenului de încercare, inculpaților li s-a impus se supună următoarelor măsuri de supraveghere :

d) să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Arad și să se supună programului instituit de acest serviciu;

e) să anunțe în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

f) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

g) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele de existență.

În baza art. 71 alin 5 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepselor accesorii aplicate inculpaților U. L., D. D. A. și O. C., pe durata suspendării condiționate sub supraveghere a executării pedepsei închisorii.

S-a atras atenția inculpaților asupra dispozițiilor art. 86/4 Cod penal, privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni, în termenul de încercare sau în cazul neîndeplinirii cu rea credință a măsurilor de supraveghere instituite.

În baza art. 290 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, au fost condamnați inculpații S. A., (...) și F. D., (...) la:

- 6 (șase) luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată.

Pe durata și în condițiile prevăzute de art. 71 Cod penal, inculpaților li s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a), b) Cod penal, cu excepția dreptului de a alege.

În baza art. 81 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei aplicate inculpaților pe un termen de încercare de 3 ani și 6 luni.

În baza art. 83 Cod penal, s-a atras atenția inculpaților asupra dispozițiilor art. 83 și 84 Cod penal, referitoare la revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

În baza art. 71 alin 5 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepselor accesorii aplicate inculpaților, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii.

În baza art. 346 Cod procedură penală, s-a admis în parte acțiunea civilă exercitată în cauză de partea civilă Statul Român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și au fost obligați inculpații S. J., N. G., T. G. M. și O. C., în solidar, la plata sumei de 3.196.208 lei, din care, în solidar și cu inculpatul U. L., pentru suma de 2.336.146 lei, cu inculpata D. D. A., pentru suma de 514.914 lei, și cu inculpata C. C. E., pentru suma de 346.012 lei, cu titlu de daune materiale, sume majorate conform dispozițiilor legale în materie, până la data achitării efective, cu titlu de daune materiale.

În baza art. 346 Cod procedură penală, s-a admis în parte acțiunea civilă exercitată în cauză de partea civilă Statul Român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, Autoritatea Națională a Vămirilor, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și au fost obligați inculpații S. J., N. G., T. G. M. și O. C., în solidar, la plata sumei de 14.429.622 lei, din care, în solidar și cu inculpatul U. L., pentru suma de 10.546.783 lei, cu inculpata D. D. A., pentru suma de 2.324.637 lei, și cu inculpata C. C. E., pentru suma de 1.562.114 lei, sume majorate conform dispozițiilor legale în materie, până la data achitării efective, cu titlu de daune materiale.

S-au respins acțiunile civile exercitate împotriva inculpaților P. C. O., S. A. și F. D..

S-a constatat că societatea comercială SC S. O. L. SRL nu are calitatea de parte responsabilă civilmente în cauză, fiind radiată prin sentința comercială nr. (...) din data de 10.03.2010 a Tribunalului Arad.

În baza art. 348 Cod procedură penală, au fost desfășurate foile de parcurs întocmite de conducătorii auto ai SC C. R. SRL Oradea (dosar urmărire penală, (...), filele (...), foile de parcurs false întocmite de conducătorii auto ai SC P. SRL (dosar urmărire penală, vol. (...), certificatele de calibrare false (dosar urmărire penală, vol. (...), contractul de comodat și declarația pe proprie răspundere false folosite la întocmirea dosarului de autorizare al SC S. O. L. SRL (dosar urmărire penală, vol(...)).

S-a dispus instituirea sechestrului asigurător asupra bunurilor inculpaților S. J., N. G. și T. G. M., urmând ca măsurile asigurătorii să fie duse la îndeplinire prin organele proprii de executare ale Direcției Generale a Finanțelor Publice, iar pentru eventualele bunuri din străinătate urmând ca pentru aducerea la îndeplinire a măsurii să se emită în baza art. 176 din Legea nr. 302/2004, o cerere de asistență judiciară internațională.

În baza art. 12 din Legea nr. 245/2005, au fost interzise inculpaților S. J., N. G. și T. G. M., dreptul de a fi a fondatori, administratori, directori sau reprezentanți legali ai unei societăți comerciale.

În baza art. 191 alin.1, 3 Cod procedură penală, au fost obligați inculpații S. J., N. G. și T. G. M., O. C. la plata sumei de câte 15.000 lei fiecare, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat. Au fost obligați inculpații U. L., D. D. A. și C. C. E. la plata sumei de câte 5000 lei fiecare, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat. Au fost obligați inculpații S. A. și F. D., la plata sumei de câte 700 de lei fiecare, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Pentru a pronunța această sentință prima instanță a reținut că următoarele:

Inculpatul S. J., (...) în cursul anului 2007 a înființat societatea comercială SC S. O. L. SRL cu capital integral maghiar, cu sediul în satul Sînleani (...), comuna Livada, județul ARAD, înmatriculată sub nr. (...), la O.R .C. Arad, având codul fiscal nr. (...), societate având ca asociat unic și administrator pe inculpat.

SC S. O. L. SRL a obținut autorizația de antrepozit fiscal cu nr. (...) din 07.03.2008, emisă de Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, având termen de validitate cu începere de la data de 01.04.2008, depunând o

garanție bancară de 255 576 euro. Antrepozitul s-a constituit dintr-un depozit de produse energetice (benzină și motorină), situat la adresa menționată, din Sânleani, (...), și alcătuit din șase bazine, având o capacitate totală de înmagazinare de 201,528 tone (246.000 litri).

Formalitățile necesare autorizării societății comerciale ca antrepozit fiscal au fost efectuate de către inculpata T. G. M., aceasta fiind împuternicită prin mandat încheiat în formă autentică de inculpatul S. J. să efectueze demersurile necesare în vederea autorizării societății.

Societatea administrată de inculpat a achiziționat produse petroliere (în cantitate totală de 12 923,73 tone de benzină și motorină) de la societatea comercială SC O. D. SRL Măgurele, județul Ilfov (societate ce deținea antrepozitul fiscal din municipiul Craiova, (...)) și de la societatea comercială O. T. Z. din Ungaria, produse pe le-a vândut în integralitate către S.C. U. T. G. S.R.L din București, având ca asociat unic pe inculpatul N. G..

Cantitatea de petrol, astfel cuprinsă scriptic în documente, nu a fost introdusă sau depozitată în antrepozitul din Sânleani, ci vândută în mod direct către beneficiarul S.C. U. T. G. S.R.L, eludându-se astfel dispozițiile în materie fiscală (art. 168 alin. (2) și art. 178 alin. (4) din Codul fiscal, varianta în vigoare la data săvârșirii faptelor). Produsele petroliere au fost livrate către societatea S.C. U. T. G. S.R.L, fără ca expeditorul să primească anterior dovada virării de către cumpărător a valorii accizelor ce urmează a fi facturată, astfel cum impun prevederile art. 221 alin. 1 din Codul fiscal. În plus, cea mai mare parte din cantitatea de produse petroliere care conform documentelor scriptice a fost depozitată în antrepozitul fiscal din Sânleani, în realitate nu a ajuns la această locație, fiind expediată direct către stații peco din județul Sibiu și de pe Valea Mureșului, nerespectându-se ruta înscrisă în foile de parcurs ale autocamioanelor folosite la transportul mărfii.

În perioada 13 mai 2008 – 06 august 2008, reprezentanții SC S. O. L. SRL au prezentat, spre certificare Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, documente administrative de însoțire a mărfii pentru o cantitate totală de 12 923,73 tone de benzină și motorină. Pentru transportul mărfii au fost folosite autocamioane aparținând societății SC C. R. SRL, încheindu-se în acest sens un contract de închiriere având ca obiect mai multe autovehicule.

Atât reprezentanții societății SC S. O. L. SRL, cât și cei ai S.C. U. T. G. S.R.L, s-au sustras de la plata accizelor aferente cantității antemenționate de produse petroliere, prejudiciind bugetul statului cu suma de 14.148.274 lei, reprezentând valoarea accizelor aferente cantității de 12 923,73 tone de benzină și motorină, precum și cu suma de 2.688.172 lei, reprezentând TVA, calculat raportat numai la valoarea accizelor prin aplicarea procentului legal de 19% la această bază de calcul. Prejudiciul cauzat nu a fost recuperat decât parțial, prin executare asupra garanției depuse de societatea SC S. O. L. SRL, în valoare de 1.029.832,78 lei (echivalentul a 255.567 euro), astfel cum rezultă din Nota de Constatăre a Curții de Conturi de la filele (...) dosar urmărire penală, volumul (...). În cuprinsul aceleiași note se arată că societatea „SC U. G. T. SRL, potrivit datelor de la Oficiul Registrului Comerțului a fost înființată la data de 03 martie

2008, iar tranzacțiile dintre SC S. O. L. SRL și SC U. G. T. SRL s-au derulat în perioada 13 mai 2008 – 06 august 2008. SC S. O. L. SRL care deținea autorizație de antrepozit, nu a depus situațiile centralizatoare cu privire la aprovizionarea și livrarea produselor energetice în/din antrepozitul fiscal decât pentru lunile mai și iunie, iar pentru lunile iulie și august nu a mai depus aceste „situații” și cu toate acestea, reprezentanții DJAOV nu s-au sesizat și nu au efectuat o inspecție fiscală a acesteia. Deși, acciza aferentă tranzacțiilor efectuate în luna mai, în sumă de 2.727.494 lei trebuia virată la buget înainte de fiecare livrare efectuată până în data de 31.05.2008 și trebuia să se regăsească în „Situația încasărilor din accize” comunicată de DGFP Arad către DJAOV Arad la începutul lunii iunie, în fapt ca sumă plătită figurează numai suma de 99.613 lei.”

În concret, a mai reținut prima instanță, conduita infracțională evazionistă folosită de reprezentanții SC S. O. L. SRL a constat în declararea organelor fiscale a unor tranzacții comerciale cu produse accizabile, în regim de antrepozit fiscal, pe când, în realitate, deținerea și vânzarea produselor respective s-a efectuat în afara antrepozitului legal autorizat, ceea ce a permis eludarea mecanismelor legale ce au ca scop supravegherea strictă a transporturilor și livrărilor de produse petroliere accizabile.

În opinia judecătorului fondului, desfășurarea activității infracționale, astfel cum a fost descrisă mai sus, de către inculpații S. I. și N. G., a fost posibilă datorită îndeplinirii defectuoase de către inculpații O. C. U. L., D. D. A. și C. C. E., lucrători în cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad. Astfel, deși cantitățile de produse petroliere tranzacționate de SC S. O. L. SRL depășeau cu mult capacitatea de depozitare autorizată a antrepozitului, inculpații U. L., D. D. A. și C. C. E. au certificat toate documentele administrative de însoțire prezentate de către reprezentanții societății, fără a verifica fizic, în prealabil, activitățile scriptic desfășurate.

De asemenea, inculpatul O. C., care coordona activitatea celorlalți inculpați, cu toate că a constatat, în mod direct, împrejurarea că societatea comercială SC S. O. L. SRL nu a plătit accizele aferente cantității de produse petroliere comercializate, nu a luat nici o măsură împotriva societății și nici nu a dispus efectuarea unei inspecții fiscale.

Accizele aferente tuturor operațiunilor comerciale derulate de SC S. O. L. SRL, în intervalul 14.05.2008 - 08.08.2008, însumează 14 148 274 lei, sumă care constituie prejudiciul efectiv de natura accizelor produs în urma săvârșirii faptelor infracționale evazioniste. Prejudiciul în acest quantum a fost determinat în urma încheierii raportului de inspecție fiscală din data de 03.10.2008 de către Serviciul Inspecție Fiscală și Control Ulterior, din cadrul Direcției Județene pentru accize și Operațiuni Vamale Arad. La suma anterior menționată, au fost calculate prin același raport majorări de întârziere în quantum de 1.311.181 lei.

În ceea ce privește valoarea de probă în procesul penal a acestui raport de inspecție fiscală, prin care s-a determinat prejudiciul produs prin faptele infracționale, s-a apreciat că sunt incidente dispozițiile art. 90 alin. 2 Cod procedură penală, în raport cu care „sunt mijloace de probă procesele verbale și actele de constatare, încheiate de alte

organe, dacă legea prevede aceasta". Această dispoziție se coroborează și se completează cu prevederile art. 214 Cod procedură penală, potrivit cărora sunt mijloace de probă procesele verbale încheiate de organele inspecțiilor de stat, alte organe de stat, precum și ale unităților la care se referă art. 145 din Codul penal, pentru infracțiuni care constituie încălcări ale dispozițiilor și obligațiilor a căror respectare o controlează potrivit legii. Cât privește elementele formale pe care trebuie să le îndeplinească pentru valabilitate un asemenea act, s-au apreciat relevante dispozițiile art. 108 Cod procedură fiscală, conform cărora în situația constatării de împrejurări cu relevanță penală, „organele de inspecție au obligația de a întocmi proces-verbal semnat de organul de inspecție și de către contribuabilul supus inspecției, cu sau fără explicații ori obiecțiuni din partea contribuabilului. În cazul în care cel supus controlului refuză să semneze procesul-verbal, organul de inspecție fiscală va consemna despre aceasta în procesul-verbal.” Rezultă din interpretarea acestui text de lege, că nu se impune în această situație semnarea procesului verbal de către martori asistenți, textul derogând astfel de la dispozițiile art. 91 Cod procedură penală. Cât privește denumirea de „notă de constatare” în loc de proces-verbal, atribuită actului, aceasta s-a apreciat lipsită de relevanță, cât timp conținutul, cuprinsul actului corespunde celui al unui proces verbal.

S-a apreciat că dispozițiile Convenției Europene a Drepturilor Omului nu invalidează valoarea de probă a acestor constatări. Astfel, în cauza Saunders c. Regatul Unit, Curtea a arătat că o anchetă administrativă poate conduce la stabilirea unor fapte care fac obiectul altor proceduri, și atât timp cât atribuțiile organelor de control se limitează la constatarea acelor fapte nu se poate pune în discuție aplicarea art. 6. Numai în ceea ce privește utilizarea ulterioară într-un proces penal a declarațiilor consemnate în procesele – verbale întocmite cu ocazia desfășurării unor proceduri administrative, Curtea a statuat că un asemenea procedeu aduce atingere dreptului la un proces echitabil întrucât contravine principiilor generale desprinse din art. 6, indiferent de obiectul cauzei și de natura faptei imputate. Rezultă ca și corolar al acestor aserțiuni ale Curții Europene a Drepturilor Omului că, în ceea ce privește constatările directe, ex propriis sensibus, ale organelor speciale de stat, acestea au deplină valoare probatorie într-o procedură penală ulterioară.

Dincolo de aceste considerații cu valoare de principiu, prima instanță a reținut că acuratețea constatărilor raportului de inspecție fiscală, cât privește determinarea valorii prejudiciului, a fost confirmată prin raportul de expertiză fiscală efectuat în cauză, existent la filele ... dosarul cauzei, volumul ...

În ceea ce privește persoanele responsabile pentru săvârșirea infracțiunilor reținute prin actul de sesizare, prima instanță a reținut participarea inculpaților trimiși în judecată prin același rechizitoriu – S. J., T. G. M., N. G., O. C., U. L., D. D. A., C. C. E., S. A. și F. D.

În ceea ce îl privește pe inculpatul S. J., prima instanță a constatat, din verificările efectuate la Oficiul Registrului Comerțului, ale căror rezultate sunt consemnate în înscrisurile de la filele (...) dosar urmărire penală, volum (...), că acesta a achiziționat societatea comercială SC C. S. G. SRL, pe care a redenumit-o în SC S. O. L. SRL, îndeplinind funcția de administrator și întrunind totodată calitatea de asociat unic al

societății. În acest sens este Certificatul constatator emis de Oficiul Registrului Comerțului de la filele (...), volumul (...) dosar urmărire penală, Actul Constitutiv al societății comerciale SC S. O. L. SRL de la filele (...) volumul (...) dosar urmărire penală, precum și declarațiile martorului (...) care a relatat că a intermediat achiziționarea de către inculpatul S. J. a societății SC C. S.G. SRL.

De asemenea, inculpatul S. J. a mandatat-o pe inculpata T. G. M. să se ocupe de autorizarea societății ca antrepozit fiscal (procură specială, fila (...), volumul (...) dosar urmărire penală) și a dat declarațiile pe proprie răspundere în fața notarului public cerute de procedura înființării societății (filele (...)). Tot în această fază premergătoare începerii activității comerciale, inculpatul a depus la Banca Transilvania o cerere de deschidere de cont pentru persoana juridică SC S. O. L. SRL (...), fiind totodată persoana cu specimen de semnătură pentru contul bancar al societății deschis la unitatea bancară antementionată (filele (...)).

Audiată fiind în fața primei instanțe, inculpata T. G. M. a relatat că documentele necesare pentru autorizarea societății ca antrepozit fiscal le-a primit de la inculpatul S. J..

A mai constatat prima instanță că, în desfășurarea activității societății comerciale SC S. O. L. SRL, inculpatul a coordonat activitatea societății, încheind totodată contractele de vânzare-cumpărare a produselor petroliere (...). În mod similar, actele necesare desfășurării activității comerciale sunt semnate de către inculpatul S. J. (documentele administrative de însoțire de la filele (...) dosar urmărire penală sunt semnate de către inculpatul S. J. la rubrica de certificare a recepției).

Totodată, inculpatul S. J. a retras, în mod repetat, importante sume de bani din contul societății pe care o administra, după cum rezultă din extrasele de cont existente la dosarul de urmărire penală (filele 1-74, volumul 8 dosar urmărire penală).

De asemenea, inculpatul S. J. a falsificat mai multe certificate de calibrare, precum și declarația pe proprie răspundere a martorului (...), pe care le-a folosit pentru obținerea autorizării ca antrepozit fiscal a societății.

Coordonarea activității comerciale ilicite de către inculpatul S. a fost confirmată și de depozițiile martorilor audiați în cauză. Astfel, martorul (...) director comercial al SC O. D. SRL, a arătat că premergător perfectării contractului cu SC S. O. L. SRL a avut o întrevedere cu inculpatul S. J. (...). În același sens, martorul (...) în depoziția sa de la fila (...), dosarul cauzei arată că „pentru perfectarea contractului de comodat s-a prezentat S. J.”, martorul (...) declară textual că „am luat legătura cu patronul S. la încheierea contractului de transport” (fila (...) dosarul cauzei). De asemenea, martorul (...) a relatat că „societatea era administrată de inculpatul S.”, precum și că, la sistarea activității societății „inculpatul S. J., împreună cu o persoană înaltă cu cioc, ce cunoștea și limba maghiară ne-au solicitat să facem cereri de lichidare”. Pe aceeași linie martorul (...) în depoziția dată a relatat că societatea era administrată de către inculpatul S. J., iar martorul (...), angajat al societății ce a ținut evidența contabilă pentru SC S. O. L. SRL a arătat că inculpatul S. s-a deplasat la sediul societății prestatoare de vreo 4-5 ori (fila (...) dosarul cauzei).

De natură să ateste același aspect al coordonării activității societății comerciale SC S. O. L. SRL de către inculpatul S. J., au fost și depozițiile martorilor : (...)

Din ansamblul probelor existente la dosar, astfel cum au fost analizate mai sus, a rezultat indubitabil prezența inculpatului în cadrul societății și desfășurarea de către acesta de activități de administrare a societății comerciale.

Inculpatul nu a fost audiat în faza de urmărire penală, precum nici în fața instanței, întrucât, deși legal citat nu s-a prezentat pentru luarea de declarații.

Față de cele expuse mai sus, prima instanță a considerat dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina sa.

În ceea ce îl privește pe inculpatul N. G., (...), prima instanță a reținut că acesta, în calitate de administrator al SC U. G. T. SRL, în complicitate cu inculpatul S. J., a achiziționat întreaga cantitate de produse petroliere tranzacționate de către SC S. O. L. SRL pe care a înstrăinat-o către terți beneficiari, fără a plăti acciza aferentă acestei cantități, o proporție semnificativă a acestor produse fiind transportate direct către cumpărătorii finali, fără a mai fi tranzitate prin depozitul din Sânleani al antrepozitarului SC S. O. L. SRL.

Prima instanță a constatat că, din verificările efectuate la Oficiul Registrului Comerțului, ale căror rezultate sunt consemnate în înscrisurile de la filele (...) dosar urmărire penală, volum (...), că inculpatul a înființat societatea SC U. G. T. SRL la data de 03.03.2008, îndeplinind funcția de administrator și întrunind totodată calitatea de asociat unic al societății. În acest sens este Certificatul de înregistrare emis de Oficiul Registrului Comerțului de la fila (...), volumul (...) dosar urmărire penală, Actul Constitutiv al societății comerciale SC U. G. T. SRL de la filele (...) volumul (...) dosar urmărire penală.

De asemenea, inculpatul N. G. a dat declarațiile pe proprie răspundere în fața notarului public cerute de procedura înființării societății (...) și a formulat cerere de înregistrare a societății la Tribunalul București, fiind pronunțată în acest sens încheierea nr. (...) din data de 03.03.2008. Tot în această fază premergătoare începerii activității comerciale, inculpatul a depus la Banca Transilvania o cerere de deschidere de cont pentru persoana juridică SC U. G. T. SRL (...), fiind totodată persoana cu specimen de semnătură pentru contul bancar al societății deschis la unitatea bancară antemenționată (fila ... volumul ... dosar urmărire penală). De asemenea, inculpatul N. G. a solicitat în fața notarului public P. L. M. autentificarea specimenului de semnătură pentru a fi folosit la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București (filele ..., volumul ... dosar urmărire penală).

Totodată, inculpatul N. G. a retras, în mod repetat, importante sume de bani, din contul societății pe care o administra după cum rezultă din extrasele de cont existente la dosarul de urmărire penală (filele ..., volumul ... dosar urmărire penală).

De asemenea, inculpatul N. G. a falsificat mai multe facturi, în sensul că a menționat în cuprinsul acestora numere de înmatriculare false pentru autocisternele ce urmau să transporte combustibilul, pentru a nu fi descoperit traseul urmat de aceste autocisterne.

Relațiile comerciale dintre societățile SC S. O. L. SRL și SC U. G. T. SRL au fost atestate probator de extrasele de cont de la filele (...) volumul (...) dosar urmărire penală. De asemenea, din Situația centralizatoare privind achizițiile și livrările de produse accizabile în luna mai 2008 pentru societatea SC S. O. L. SRL, a rezultat că toate cantitățile de produse petroliere achiziționate de SC S. O. L. SRL au fost livrate către beneficiarul SC U. G. T. SRL (filele ... dosar urmărire penală, volumul ...).

Înstrăinările produselor petroliere dobândite de SC U. G. T. SRL către diverși beneficiari au fost confirmate și de depozițiile martorilor audiați în cauză, reprezentanți ai societăților comerciale ce achiziționau produsele. Astfel, martorul (...) a arătat că a vorbit în limba maghiară cu reprezentantul SC U. G. T. SRL, precum și faptul că prețul de achiziție al mărfii era cel practicat pe piață. (fila ..., vol. ..., dosarul cauzei și fila ..., volumul ... dosar urmărire penală). În același sens, martorul (...) a susținut că a fost contactat de către reprezentantul SC U. G. T. SRL pentru a i se livra motorină, pe facturile emise de expeditor figurând numele inculpatului N. G., și a arătat totodată împrejurarea că relațiile comerciale cu această societate au încetat în data de 06.08.2008. Pe aceeași linie, martorul (...) a relatat că a fost contactat de către reprezentantul SC U. G. T. SRL, o persoană cu accent maghiar pentru a i se livra motorină și că i s-a comunicat că marfa provine din depozitele din București și Craiova. Același martor a arătat că aceeași societate a mai livrat motorină și pentru alte societăți comerciale din Sibiu, precum și împrejurarea că relațiile comerciale au încetat în luna august 2008 (fila ..., volumul ... dosar urmărire penală). Martorul (...) a relatat, în mod similar, că i s-au înmănat un număr de 161 de facturi de către SC U. G. T. SRL, că aceeași societate a mai vândut marfă către mai multe societăți din Sibiu (fila ..., volumul ... dosar urmărire penală), iar martorul (...) a arătat textual că „am achiziționat marfă de la SC U. G. T. SRL”, „certIFICATELE DE CALITATE pentru marfa livrată proveneau de la SC O. D. SRL, de unde încărcam și cisternele noastre închiriate la SC S. O. L. SRL” (fila ..., volumul ... dosar urmărire penală). Întru totul similare sunt și depozițiile martorilor (...). Totodată, martorul (...), în depoziția dată existentă la fila ..., volumul ..., dosarul cauzei a relatat că societatea SC U. G. T. SRL era reprezentată de inculpatul N. G., iar martorul (...) a evidențiat că SC S. O. L. SRL avea un singur client, și anume societatea SC U. G. T. SRL. Din ansamblul probelor existente la dosar, astfel cum au fost analizate mai sus, rezultă indubitabil prezența inculpatului în cadrul societății și desfășurarea de către acesta de activități de administrare a societății comerciale.

Inculpatul nu a fost audiat în faza de urmărire penală, precum nici în fața instanței, întrucât, deși legal citat nu s-a prezentat pentru luarea de declarații.

Fată de cele expuse mai sus, prima instanță a considerat dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina sa.

În ceea ce o privește pe inculpata T. G. M., (...), s-a reținut că aceasta a desfășurat acțiuni de complicitate la infracțiunile săvârșite de inculpatul S. J., în sensul că, s-a ocupat de autorizarea societății SC S. O. L. SRL ca antrepozit fiscal, acționând în baza unei procuri autentice emisă de inculpatul S. J.

Totodată, inculpata a prezentat organelor fiscale documente falsificate, în vederea obținerii autorizației de antrepozit pentru societatea comercială, constând în certificate

de etalonare falsificate, contract de comodat, declarația pe proprie răspundere încheiată în numele martorului (...).

Inculpata, fiind audiată în faza de urmărire penală a arătat textual „contractul de comodat nr. .../01.08.2007 a fost redactat de către mine completat în locurile libere de către mine, a fost semnat de L. I. la cofetăria dumnealui. Nu mai știu când a semnat soția, pe loc sau a trimis pe cineva. Nu știu de ce am întocmit contract de comodat, cine mi-a sugerat, nu știu de ce nu am folosit contractul încheiat pentru stabilirea sediului social al SC S. O. L. SRL.” De asemenea, în cuprinsul aceleiași declarații inculpata a arătat: „declarația pe proprie răspundere dată de proprietarii depozitului a fost redactată de către mine, iar eu am mers la aceștia acasă, semnând ambii în prezența mea. Nu știu ce s-a întâmplat cu originalul declarației”. Totodată, inculpata a mai arătat că a predat originalele certificatelor de calibrare primite de la martorul (...) din cadrul Biroului de Metrologie Timișoara inculpatului S..

Ulterior, în declarația dată în fața instanței, inculpata a revenit parțial asupra declarației anterioare, fără a-și justifica revizuirea declarației, arătând că la momentul în care și-a început activitatea în societate, contractul de comodat exista deja printre actele societății și motivând încheierea unui contract de închiriere printr-o solicitare expresă în acest sens din partea martorului (...), care s-ar fi speriat în momentul când i s-a comunicat necesitatea redactării unei declarații pe proprie răspundere, ce urma a fi depusă la organele fiscale. Aceste din urmă declarații ale inculpatei au fost înlăturate de prima instanță, datorită caracterului lor neplauzibil, fiind contrazise totodată de depoziția martorului (...), care a arătat că nu a încheiat vreun contract de comodat pentru depozitul din Sânleani, precum și faptul că la întâlnirile pe care le-a avut cu reprezentanții SC S. O. L. SRL a fost prezentă și inculpata T. G. .M. (filele ..., dosarul cauzei, volumul ...). În același sens, în declarația aflată la filele ... dosar urmărire penală volumul .., martorul a mai susținut că declarația, care i-a fost prezentată de organele de urmărire penală, din cuprinsul căreia rezulta că este de acord cu accesul organelor de control în spațiul antrepozitului fiscal SC S. O. L. SRL, este un fals, neredactând și semnând niciodată o declarație de această natură. În aceste condiții, indiferent de dovedirea participăției inculpatei la redactarea acestor acte, rezultă cu certitudine că inculpata a avut cunoștință de caracterul lor fals. Or, folosirea unor astfel de înscrisuri cu caracter fraudulos a fost de natură să confirme că inculpata T.G. M. a avut reprezentarea caracterului ilicit al activității ce urma să fie desfășurată de antrepozit. Astfel, la momentul depunerii cererii de antrepozit și a documentației necesare la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, societatea ce urma a fi autorizată ca antrepozit nu deținea un spațiu pentru depozitarea produselor, contractul de închiriere fiind încheiat abia la data 01.03.2008, or referatul numiților P. H. și G. L. prin care se propune autorizarea ca antrepozit a SC S. O. L. SRL, și în cuprinsul căruia se face mențiune de contractul de comodat din data de 01.08.2007, este emis în data de 04.01.2008 (fila ... dosar urmărire penală, volumul ...). În aceste condiții inculpata își putea da seama cu ușurință de caracterul neregulat al operațiilor economice ce urmau a fi desfășurate, mai ales că în urma demersurilor de autorizare a societății ca antrepozit fiscal a luat cunoștință cu necesitate de cerințele și specificul activității unui astfel de

agent economic. Chiar dacă s-ar admite teza susținută de inculpată în faza de judecată, conform căreia contractul de comodat era preexistent colaborării sale cu societatea SC S. O. L. SRL, inculpata ar fi luat cunoștință de existența acestor neregularități cu ocazia întâlnirii cu martorul (...). Or, după această dată inculpata a mai sprijinit desfășurarea activității societății, după cum rezultă din declarațiile martorului (...) care arată textual: „am început să îmi desfășor activitatea la data de 25.04.2008. Prima activitate pe care am desfășurat-o a fost recrutarea de personal pentru ocuparea funcțiilor de portar, electricieni, lăcătuș mecanic și manager asistent. Această activitate am efectuat-o în urma sarcinii trasate de doamna T. M.” (fila ... dosar urmărire penală, volumul ...). De asemenea, martorul (...), angajat în cursul lunii aprilie 2008, a arătat că printre persoanele aflate în apropierea inculpatului S. se număra și inculpata T. (fila ... dosar urmărire penală, volumul ...). Similare sub acest aspect este și depoziția martorului (...) de la fila ... dosar urmărire penală. Se observă că inculpata, în declarația dată în fața instanței, afirmă că martorul L. I. a semnat declarația pe proprie răspundere în fața sa, concomitent cu contractul de închiriere. Or, în mod evident această afirmație este contrară adevărului, dat fiind că inculpata a folosit respectiva declarație în fața organelor fiscale anterior datei de 04.01.2008 (declarația pe proprie răspundere se află depusă la dosarul de autorizare al SC S. O. L. SRL, având menționată ca dată a depunerii, data de 27.12.2007 – fila ..., vol. ..., dosar urmărire penală).

Totodată, prima instanță a reținut, din ansamblul probatoriului existent în cauză, că inculpata s-a deplasat la depozitul din Sârleani, luând cunoștință de starea depozitului, impropriu desfășurării de activități comerciale.

Susținerea inculpatei privind lipsa legăturii de cauzalitate dintre activitatea sa și producerea prejudiciului nu a putut fi primită, cât timp faptele sale au semnificația unor acte de complicitate materială la săvârșirea infracțiunilor puse în sarcina inculpatului S. J..

Față de cele expuse mai sus, prima instanță a considerat dovedită vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina sa.

În ceea ce îl privește pe inculpatul P. C. O., acuzația concretă adusă acestuia a constat în aceea că ar fi efectuat acte de complicitate la infracțiunile săvârșite de S. J., îndeplinind activitatea de translator pentru inculpat și facilitându-i pe această cale realizarea activității infracționale.

Prima instanță a reținut că temeiul probator, care a fundamentat această acuzație, a fost reprezentat de declarațiile mai multor martori din faza de urmărire penală, care, în urma prezentării de planșe foto ale inculpatului P., l-au identificat pe acesta cu numitul „S.”, ce a exercitat în fapt, conform depoziției aceluiași martori, activitatea de translator pentru inculpat. Totodată, s-a identificat un contract de închiriere a unui autoturism marca Seat încheiat între SC S. O. L. SRL și inculpat, astfel făcându-se corelația dintre numele inculpatului și persoana translatorului.

Prima instanță a constatat, din ansamblul probelor administrate în cauză, că acuzația adusă inculpatului P. C. O. este nefondată. Astfel, toate persoanele audiate în faza de urmărire penală, care au susținut pe baza recunoașterii după planșa foto posibilitatea identității de persoane dintre inculpat și traducătorul „S.”, au arătat în fața

instanței, în prezența fizică a numitului P. C. O., că nu îl cunosc pe acesta și că nu este identitate de persoane între cei doi. În aceste condiții, recunoașterea anterioară a fost invalidată, nemaiprezentând nici o valoare probatorie, întrucât observarea directă a persoanei, cu elementele sale de identificare corporale, de fizionomie, respectiv comportamentale, este întotdeauna superioară unei recunoașteri din fotografie. Totodată, un număr important de persoane, care au susținut inițial acuzația, dat fiind că în desfășurarea relațiilor de muncă în calitate de angajați ai SC S. O. L. SRL s-au aflat în prezența fizică a numitului „S.” o perioadă îndelungată de timp, ar fi trebuit cu necesitate să îl recunoască pe inculpatul P. C. O., în situația în care ar exista identitate de persoane între cei doi. Or, aceste persoane au arătat că nu l-au mai observat anterior pe inculpatul P. Instanța are în vedere, astfel, declarațiile martorilor (...) („pot afirma cu certitudine că respectivul translator și inculpatul P. sunt persoane diferite” - fila ..., volumul ..., dosarul cauzei), (...) - fila ..., volumul. ...., dosarul cauzei, (...) - fila ..., volumul. ..., dosarul cauzei, (...)

De asemenea, martorii audiați în cauză, propuși în apărare de către inculpatul P. C. O., au relatat că inculpatul nu cunoaște limba maghiară, în timp ce numitul „S.” prin chiar natura activității ce o îndeplinea, de translator română – maghiară trebuia a fi un bun vorbitor de limbă maghiară.

În aceste condiții, fiind demantelat temeiul acuzator ce a stat la baza trimiterii în judecată a inculpatului P. C. O., prima instanță a constatat că faptele puse în sarcina sa nu au fost săvârșite de acesta.

Cu privire la inculpatul O. C., prima instanță a constatat că acuzația concretă ce i s-a adus acestui inculpat a fost aceea că nu și-a îndeplinit, cu știință, atribuțiile de serviciu, facilitând astfel activitatea infracțională desfășurată de inculpatul S. J..

Prima instanță a reținut, din cuprinsul Ordinului de serviciu nr. (...) din 09.05.2008, emis de Directorul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, că în perioada de referință, inculpatul O. C. a îndeplinit funcția de coordonator al compartimentului de supraveghere specială și a făcut parte alături de inculpata D. D. A. din compartimentul Analiză de risc accize și operațiuni vamale, sectorul analiză de risc accize. (filele ..., volumul ..., dosar urmărire penală).

Ulterior, de la data de 01.07.2008, în baza Ordinului de serviciu nr. (...) din 01.07.2008, emis de Directorul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, inculpatul O. C. a îndeplinit aceeași funcție de coordonator al compartimentului de supraveghere specială și a făcut parte alături de numiții A. F. și A. A. din compartimentul Analiză de risc accize și operațiuni vamale, sectorul analiză de risc accize. (filele ..., volumul ..., dosar urmărire penală).

În calitate de coordonator al compartimentului de supraveghere specială inculpatul avea ca atribuții, printre altele, organizarea fluxului și circuitului documentelor, repartizarea pe funcționarii subordonați a corespondenței ce revine compartimentelor respective, acordând îndrumările necesare pentru soluționarea acestora și verificarea și vizarea lucrărilor și corespondenței efectuate de personalul din subordine (fișa postului nr. ..., din 30.05.2008 de la filele nr. ..., volumul ... dosar urmărire penală).

De asemenea, în calitatea sa de lucrător al sectorului de analiză de risc accize, inculpatul avea printre atribuții colaborarea cu sectorul de gestiune DAI/DIS la nivel local în vederea stabilirii și identificării gradului de risc fiscal în cazul transporturilor de produse accizabile în regim suspensiv în vederea obținerii coeficientului de risc al transportului, în acest sens urmărind comportamentul fiscal al tuturor operatorilor cu produse accizate, urmărirea și verificarea depunerii la termen de către toate categoriile de operatori economici cu produse accizate a situațiilor statistice obligatorii, luând măsurile care se impun în cazul nedepunerii acestora la termen, analizarea datelor și informațiilor extrase din bazele de date informatice și propunerea de acțiuni de control, verificare și monitorizare. (fila ... dosar urmărire penală, volumul ...). De la data de 01.07.2008, lucrătorii de la sectorul de analiză de risc accize au avut ca și atribuții suplimentare monitorizarea zilnică a încasării accizelor și efectuarea analizei pe baza unei evidențe centralizate astfel încât să poată fi determinate zilnic motivarea creșterii și descreșterii încasării accizei, înaintând rapoarte conducerii direcției pentru determinarea riscului fiscal aferent.

Prima instanță a reținut, de asemenea, din declarația martorului (...), lucrător în cadrul sectorului de analiză de risc accize de la fila ..., volumul ..., dosarul cauzei că, deși în cadrul acestui sector nu era desemnată o persoană cu titulatura de coordonator sector, totuși în fapt aceste atribuții le-a exercitat inculpatul O. C..

Prima instanță a constatat că inculpatul, cu intenție frauduloasă, și-a încălcat în mod grav atribuțiile de serviciu, prezentate în mod selectiv mai sus, având deplina reprezentare a neregularităților existente în desfășurarea activității SC S. O. L. SRL, ceea ce implica un risc deosebit de eludare a dispozițiilor legale ce reglementau desfășurarea activității antrepozitelor fiscale și de sustragere de la plata obligațiilor fiscale.

Astfel, inculpatul nu a dispus efectuarea unei analize de risc asupra agentului economic SC S. O. L. SRL, deși una din atribuțiile sale de serviciu viza tocmai stabilirea și identificarea gradului de risc fiscal în cazul transporturilor de produse accizabile în regim suspensiv în vederea obținerii coeficientului de risc al transportului. În acest sens sunt și prevederile Ordinului nr. 9359 din 12.11.2007 emis de Vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care la art. 6 dispune că un lucrător din cadrul DJAOV/birou vamal în ale căror rază de competență se află antrepozitul se va deplasa la sediul antrepozitului fiscal primitor în vederea desigilării mijlocului de transport, în funcție de analiza de risc efectuată de către compartimentul competent. O astfel de analiză de risc se impunea cu atât mai mult cu cât operatorul economic era nou înființat și nu existau anterior date statistice privind comportamentul fiscal al agentului economic. În acest sens sunt și concluziile constatării Curții de Conturi de la fila ... , volumul ... dosar urmărire penală.

De asemenea, inculpatul avea ca atribuții de serviciu „analizarea datelor și informațiilor extrase din bazele de date informatice și propunerea de acțiuni de control, verificare și monitorizare” Or, această sarcină de serviciu a fost în mod evident încălcată, dat fiind că, în condițiile în care DAI -le se transmiteau direcției județene vamale și în format electronic și toate informațiile cuprinse în acestea se centralizau,

inculpatul putea avea o vedere sinoptică, globală a activității agentului economic (este de remarcat totodată că inculpatul a îndeplinit funcția de coordonator al compartimentului supraveghere specială, compartiment din care face parte și sectorul gestiune DAI/DIS/DAU).

Inculpatul a invocat în apărarea sa împrejurarea că subordonații săi, coinculpați în prezenta cauză, nu și-au îndeplinit în mod corespunzător atribuțiile de serviciu, neaducându-i la cunoștință existența vreunor nereguli în desfășurarea activității antrepozitului. Această aserțiune nu a putut fi primită, întrucât inculpatul avea atribuția verificării lucrărilor efectuate de subordonații săi, a cunoscut faptul că aceștia nu s-au deplasat pentru verificarea fizică a transportului, fapt ce ar fi fost regulamentar numai în condițiile existenței unui raport de analiză de risc ce indica un grad scăzut de risc al transportului. Această susținere ar fi prezentat valabilitate numai în ceea ce privește cunoașterea stării de degradare și neutilare corespunzătoare a bazinelor din incinta antrepozitului, or inculpatul, dincolo de aceasta, putea sesiza cu ușurință caracterul neregulat, heteroclit al activității desfășurate de antrepozitar. Astfel, inculpatul repartiza DAI-urile spre a fi operate de lucrătorii vamali din subordine, avea obligația analizării informațiilor ce se obțineau din centralizarea acestora, în scopul propunerii unor acțiuni de verificare și monitorizare, și pe această cale cu necesitate a luat cunoștință de împrejurarea că agentul economic tranzacționa cantități foarte mari de produse petroliere ce depășeau, de o proporție semnificativă, capacitatea autorizată de depozitare a antrepozitului și nivelul garanției depuse. (împrejurarea că în concret DAI-urile au fost repartizate lucrătorilor vamali de inculpatul O. C., pe lângă faptul că era atribuția sa de serviciu, în calitate de coordonator al compartimentului, este confirmată de declarațiile inculpaților D. D. A., C. C. E. și U. L.).

În plus, prima instanță a reținut, din declarația inculpatei C. C. E., că aceasta i-a adus la cunoștință inculpatului O. împrejurarea că SC S. O. L. SRL tranzacționează cantități foarte mari de produse petroliere, precum și faptul că numerele de înmatriculare ale autocisternelor menționate în DAI-uri se repetă cu o frecvență neobișnuită (neexistând posibilitatea efectuării traseului București, respectiv Craiova/Arad în intervalul de timp implicat de această repetiție). Declarația inculpatei se coroborează cu depoziția martorei (...) de la fila ..., volumul ... dosarul cauzei, care a relatat că a fost de față când inculpata C. i-a comunicat neregularitățile constatate direct inculpatului O., acesta din urmă afișând o atitudine insolentă și afirmând: „cui nu-i convine să plece”. În același sens este și declarația martorului (...) care a relatat că „am fost de față la o discuție când inculpata C. l-a întrebat pe inculpatul O. dacă a fost achitată valoarea accizelor de către SC S. O. L. SRL. Acesta nu a răspuns și a plecat.”

De altfel și inculpatul O. C. a arătat, în declarația de la fila ..., volumul ..., dosarul cauzei, că primele informații despre neplata accizelor i-au fost aduse la cunoștință în luna iunie 2008, precum și că reprezentanții SC S.O. L. SRL, cărora li s-a cerut să facă dovada plății accizelor „ne-au amânat din diferite motive și nu ne-au prezentat vreun înscris doveditor.” Or, ulterior acestei date inculpatul nu a luat nici o măsură de verificare a activității societății, dovedind astfel intenția sa frauduloasă.

Prima instanță a reținut, din adresa de la filele ..., volumul ... dosar urmărire penală, emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Arad că în urma consultării Registrului intrare-ieșire și a arhivei compartimentului Analiză de risc nu a fost identificată vreo lucrare de analiză de risc efectuată cu privire la SC S. O. L. SRL.

De asemenea, instanța a reținut, din cuprinsul aceleiași adrese, că de la data de 10 iunie 2008 DGFP Arad a comunicat direcției vamale situația încasărilor din accize, aspect confirmat și de registrul de intrare -ieșire de la fila ... volumul ..., dosar urmărire penală, din mențiunile înscrise în acesta rezultând că încă din data de 03.06.2008 au fost trimise astfel de comunicări privind plata accizelor, care au fost repartizate compartimentului analiză de risc accize. La aceeași concluzie conduc și afirmațiile martorului (...) care a arătat textual: „pentru fiecare agent economic în parte veneau în fiecare zi documentele privind încasările, în acestea fiind stabilită și valoarea accizei plătite. Aceste data mergeau la Compartimentul Analiză de Risc”. Față de acestea, inculpatul nu poate afirma în mod verosimil că nu a avut cunoștință de împrejurarea neîndeplinirii obligației de a depune dovada plății accizelor de către antrepozitar.

Or, potrivit art. 221 din Codul fiscal, livrarea produselor energetice din antrepozitele fiscale se efectuează numai în momentul în care cumpărătorul prezintă documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a cantității ce urmează a fi facturată. În aceste condiții, cum antrepozitarul nu a depus nici o dovadă a plății accizelor, iar în multe situații numai cantitățile ce figurau ca intrate în antrepozit în interval de o singură zi depășeau cu mult capacitatea de depozitare, rezulta, în mod evident, că agentul economic înstrăina marfa și o livra către destinatar. Astfel, a rezultat cu necesitate că inculpatul O. C. a cunoscut că antrepozitul SC S. O. L. SRL livrează produsele petroliere, fără a fi efectuată plata accizei și, totuși nu a luat nici o măsură. Afirmația inculpatului că, de la data de 1 iulie 2007 nu a mai avut posibilitatea de a corobora informația din DAI cu plata accizelor, nu a putut fi primită de instanță, chiar dacă s-ar admite că de la această dată inculpatul nu a mai coordonat sectorul analiză de risc accize (fapt infirmat de martorul (...) care a arătat că inculpatul deși nu era de drept coordonatorul sectorului, în fapt exercita aceste atribuții; în orice caz inculpatul a făcut parte în continuare din respectivul sector), întrucât diferitele compartimente și sectoare ale direcției vamale sunt intercomunicante, astfel, că în caz că ar fi avut o stare de dubitație cu privire la îndeplinirea obligațiilor ce-i reveneau de către agentul economic, putea solicita cu ușurință relațiile necesare.

De asemenea, afirmația inculpatului, potrivit căreia ar fi încunoscintat conducerea unității cu privire la neplata accizelor de către SC S. O. L. SRL, a fost infirmată de adresa de la fila ...dosarul cauzei, volumul ... din cuprinsul căreia reiese că în urma verificărilor efectuate în arhiva unității nu a fost identificat nici un document care să conțină o înștiințare a Compartimentului Analiză de Risc Accize și Operațiuni Vamale referitoare la situația privind neplata accizelor de către SC S. O. L. SRL.

Inculpatul O. C. a invocat, de asemenea, lipsa legăturii de cauzalitate dintre faptele puse în sarcina sa și producerea prejudiciului. Aceste alegații au fost înlăturate de instanță, ca fiind netemeinice. Astfel, faptele de evaziune fiscală reținute în sarcina au ca specific că ocultarea (ce este de esența infracțiunii de evaziune fiscală) are loc

prin declararea unei activități false – desfășurarea de operații de comercializare a produselor petroliere în cadrul unui antrepozit fiscal, prin aceasta ascunzându-se activitatea reală a societății ce constă în comercializarea de produse petroliere în afara unui antrepozit fiscal autorizat. Recurgerea la această metodă era de natură să reprezinte o modalitate eficientă de eludare a dispozițiilor legale, dat fiind că o simplă ascundere fizică a activității era imposibilă în condițiile în care cantitatea globală de produse livrate a fost de aproape 13.000 tone. Or, inculpatul O. C. ar fi putut sista aceste activități ilicite prin dispunerea unui control asupra unității, astfel că antrepozitarul SC S. O. L. SRL nu ar mai fi avut posibilitatea de a livra produse petroliere către societatea complice SC G. T. U. SA, iar pe cale de consecuție acest ultim destinatar nu ar mai fi putut comercializa astfel de produse fără plata prealabilă a accizei aferente.

Cu privire la inculpatul U. L., prima instanță a constatat că acuzația concretă ce i se aduce acestui inculpat a fost aceea că nu și-a îndeplinit cu știință atribuțiile de serviciu, facilitând astfel activitatea infracțională desfășurată de inculpatul S. J., prin certificarea documentelor administrative de însoțire prezentate de antrepozitarul SC S. O. L. SRL.

Din cuprinsul adresei nr. ... din data de 21.02.2012 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad (fila ... dosarul cauzei, vol. ...), prima instanță a reținut că inculpatul a certificat documentele administrative de însoțire a produselor accizabile primite, după cum urmează: 9 bucăți în data de 13.05.2008, 11 bucăți în data de 20.05.2008, 6 bucăți în data de 21.05.2008, 12 bucăți în data de 22.05.2008, 10 bucăți în data de 23.05.2008, 20 bucăți în data de 28.05.2008, 16 bucăți în data de 29.05.2008, 9 bucăți în data de 02.06.2008, 10 bucăți în data de 10.06.2008, 8 bucăți în data de 11.06.2008, 9 bucăți în data de 19.06.2008, 19 bucăți în data de 25.06.2008, 18 bucăți în data de 08.07.2008, 15 bucăți în data de 09.07.2008, 19 bucăți în data de 14.07.2008, 20 de bucăți în data de 15.07.2008, 18 bucăți în data de 16.07.2008, 12 bucăți în data de 17.07.2008, 19 bucăți în data de 18.07.2008, 17 bucăți în data de 21.07.2008, 12 bucăți în data de 22.07.2008, 25 de bucăți în data de 24.07.2008, 11 bucăți în data de 25.07.2008, 10 bucăți în data de 28.07.2008.

Totodată, din cuprinsul aceleiași adrese, a reieșit că documentele administrative de însoțire din datele de 13.05.2008, 21.05.2008, 22.05.2008, 23.05.2008, 28.05.2008, 29.05.2008, 02.06.2008, 10.06.2008, 11.06.2008, 19.06.2008 și 25.06.2008

Prima instanță a reținut, din cuprinsul Ordinului de serviciu nr. (...) din 09.05.2008, emis de Directorul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara că, în perioada de referință inculpatul U. L. a făcut parte din compartimentului de supraveghere specială, fiind încadrat atât în sectorul gestiune DAI/DAS/DAU, cât și în sectorul supraveghere nepermanentă antrepozite fiscale și operatori economici. (filele ..., volumul ..., dosar urmărire penală).

Ulterior, de la data de 01.07.2008, în baza Ordinului de serviciu nr. (...) din 01.07.2008 emis de Directorul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, inculpatul U. L. a îndeplinit aceleași atribuții, în cadrul aceluiași sector. (filele ..., volumul ..., dosar urmărire penală).

În calitate de lucrător al compartimentului de supraveghere specială, sectorul gestiune DAI/DAS/DAU, inculpatul avea ca atribuții, printre altele, stabilirea și identificarea gradului de risc fiscal în cazul transporturilor de produse accizabile în regim suspensiv, deplasarea la sediul antrepozitului fiscal în urma analizei de risc locale în vederea desigilării mijlocului de transport și vizării DAI-ului, (fila ..., volumul ..., dosar urmărire penală). iar în calitatea sa de lucrător în cadrul sectorului supraveghere nepermanentă antrepozite fiscale și operatori economici, verificarea respectării îndeplinirii condițiilor necesare antrepozitului fiscal, și sesizarea autorității fiscale competente a oricărei constatări privind lipsuri sau nereguli ce pot duce la nașterea unui debit. (fila ..., volumul ..., dosar urmărire penală).

Prima instanță a constatat că inculpatul și-a încălcat, în mod grav, atribuțiile de serviciu, întrucât, deși, cu necesitate, a sesizat că antrepozitul fiscal al SC S. O. L. SRL tranzacționa cantități mult mai mari decât capacitatea de depozitare, starea evidentă de degradare și utilizarea necorespunzătoare a antrepozitelor, precum și împrejurarea că numerele de înmatriculare ale autocisternelor înscrise în cuprinsul DAI-ului se repetă la intervale foarte scurte de timp, totuși a procedat la certificarea acestor documente administrative de însoțire și nu a anunțat autoritatea vamală cu privire la neregularitățile constatate.

Cât privește comercializarea de către societatea antrepozitară a unor cantități ce excedau cu mult capacității autorizate, aceasta a reieșit cu ușurință din simpla examinare formală și cumulare a cantităților trecute în DAI-urile existente la filele ..., volumul ..., dosar urmărire penală. Astfel, selectând în mod aleatoriu DAI-uri certificate de inculpat se observă că volumul total al tranzacțiilor pentru data de 20.06.2008 a fost de 313.637 litri produse petroliere, pentru data de 21.06.2008 a fost de 192.674 litri, pentru data de 22.06.2008 s-a ridicat la 342.644 litri, iar pentru data 23.06.2008 a totalizat valoarea de 309.869 litri. Or, cum capacitatea de depozitare autorizată a antrepozitului era de numai 246.000 litri, această capacitate a fost depășită într-o singură zi, aspect sesizabil cu ușurință de către inculpat. În plus din cuprinsul aceluiași documente administrative de însoțire, s-a observat că valoarea minimală a cantității de produse petroliere transportată într-un autovehicul este de peste 25.000 litri, cea maximală, în funcție de tipologia și caracteristicile constructive ale cisternei apropiindu-se de valoarea de 40.000 litri. Or, astfel cum s-a arătat mai sus, inculpatul U. L. a certificat între 9 și 25 de DAI-uri/zi (cu excepția datelor de 11.06.2008 și 21.06.2008, când au fost certificate 8, respectiv 6 DAI -uri).

În acest cadru, prima instanță a reținut că, potrivit art. 181 alin. 3 Din Cod fiscal autorizarea ca antrepozit fiscal cu precizarea în autorizație a capacității maxime de depozitare, care odată stabilită nu va putea fi depășită în condițiile autorizării existente. În situația în care capacitatea de depozitare depășește maximumul stabilit în autorizație va fi necesară o aprobare specială în termen de 15 zile de la modificarea capacității inițiale. Față de acest text legal, s-a apreciat că depășirea cantității de depozitare nu este permisă, iar după cum s-a arătat mai sus, inculpatul având obligația încunoștințării autorității fiscale despre orice nereguli constatate care ar putea da naștere unui debit (or această neregularitate se încadrează în ipoteza avută în vedere de ordinul ce

reglementează atribuțiile de serviciu ale inculpatului ). De altfel, având în vedere reglementarea generală a antrepozitului fiscal s-ar putea admite dreptul unui antrepozitar de a tranzacționa cantități mai mari decât capacitatea autorizată de depozitare, fără descărcarea mărfii în depozit, numai în situația în care antrepozitarul ar prezenta agentului vamal chemat să certifice DAI-urile dovada plății accizelor aferente cantității de produse petroliere, întrucât numai în această situație nu ar exista riscul producerii unei pagube prin depășirea nivelului garanției depuse. Concordantă cu acestea este și depoziția martorului (...), inspector vamal, care a arătat că în situația în care ar fi fost depășită capacitatea de depozitare a unui antrepozit se putea dispune suspendarea, anularea sau revocarea autorizației – fila ..., vol. ..., dosarul cauzei.

Cu privire la repetiția numerelor de înmatriculare ale autovehiculelor menționate în DAI-uri, prima instanță a observat, astfel, că numai în perioada de referință aleasă în mod aleatoriu, 14-18 iulie 2008, numerele de înmatriculare a până la 17 autocisterne se repetă la interval de o singură zi, deși perioada de deplasare prevăzută în rubrica corespunzătoare a documentelor administrative de însoțire este de 48 de ore. În orice caz, ar exista aproape o imposibilitate fizică de a se efectua într-un număr de 5 zile consecutive 5 curse tur-retur pe itinerariul Craiova - Arad, date fiind și operațiile de încărcare – descărcare implicate (la antrepozitul din Craiova și la beneficiarul final) și identitatea conducătorilor auto pentru toate aceste transporturi, împrejurare atestată de DAI-uri. Or, inculpatul a luat cu necesitate cunoștință de această împrejurare, dat fiind că la rubrica certificare recepționare transport aceste date au fost menționate scriptic chiar de inculpat, conform procedurii aplicabile, nefiind vorba de o simplă receptare pasivă a acestor informații, care ar admite posibilitatea omiterii efectuării unei corelații între respectivele numere de înmatriculare, datorită examinării superficiale a documentului.

Starea de degradare a antrepozitului, improprie utilizării conform destinației acordate, a fost relevată de depozițiile martorilor (...), fila ..., volumul ..., dosarul cauzei („depozițul nu putea fi funcțional întrucât bazinele erau ruginite”), (...), fila ..., volumul ... dosarul cauzei („depozițul era în paragină”), (...), fila ..., volumul ..., dosar urmărire penală („nu am observat să existe pompe necesare încărcării și descărcării de produse petroliere”), (...), fila ..., volumul ... dosar urmărire penală („depozițul era degradat, nu era întreținut”), (...) („nici nu se putea descărca întrucât bazinele nu erau curățate, iar sistemele de descărcare nu erau funcționale”), fila ..., volumul ... dosar urmărire penală, (...), fila ..., volumul ... dosar urmărire penală, („marfa nu se putea descărca întrucât bazinele erau murdare și trebuiau curățate lucru care nu s-a întâmplat”), (...) („nu se putea descărca , bazinele nu erau funcționale”), etc. Toți martorii audiați în cauză, inclusiv conducătorii autocisternelor au relatat că nu au observat să se fi descărcat produse petroliere în bazinele antrepozitului, iar martorul (...) a mai arătat suplimentar că inculpatul „U. L. a fost de față când au sosit prima dată cisternele. Acestea nu au fost descărcate – fiind aproximativ 10-12 cisterne nu puteau fi introduse toate în curtea depozitului.” – fila ..., volumul ..., dosarul cauzei. Totodată, martorul (...), proprietarul depozitului închiriat către antrepozitar a relatat că după data de 01 iulie 2008 nu s-a mai desfășurat nici un fel de activitate în depozit, porțile fiind



Cum un număr semnificativ de martori a învederat deficiențele organizatorice ale Direcției Vamale, lipsa personalului uman suficient, cu consecința imposibilității obiective de a se efectua verificările agenților economici în condițiile deficiente prin normele legale, temeiul acuzatorial concret adus inculpatului U. L. a fost reformulat, fiind reprezentat nu de împrejurarea singulară privită în mod abstract, că a procedat la certificarea DAI-lor, fără o verificare faptică a cisternelor, ci de aceeași împrejurare cumulată cu conștiința existenței unor nereguli grave în desfășurarea activității agentului economic SC S. O. L. SRL, care implicau un risc grav ca agentul verificat să se sustragă de la îndeplinirea obligațiilor legale a căror verificare inculpații erau obligați să o asigure.

Față de ansamblul elementelor de fapt expuse mai sus, prima instanță a apreciat că încălcarea regimului antrepozitelor fiscale de către SC S. O. L. SRL, prin tranzitarea unor cantități semnificativ mai mari decât capacitatea autorizată (cantitățile de produse petroliere aferente unui singur set de DAI-uri prezentate spre certificare excedând în unele cazuri într-un grad dublu posibilitatea de stocare) este una evidentă, caracterul heteroclit, neregulat al operațiunilor desfășurate de antrepozitar trebuind a fi cu sesizat de către inculpat. Prin urmare, s-a apreciat că același caracter manifest, eclatant, îl comportă încălcarea de către inculpatul U. L. a atribuțiilor de serviciu referitoare la verificarea conformării agentului economic la dispozițiile legale ce dau conținut regimului antrepozitelor fiscale suspensive, culpa inculpatului fiind una gravă, iar nu una dedusă printr-un proces de interpretare sistemică a unor norme cu caracter tehnic (este vorba de o încălcare a obligațiilor minimale, fundamentale, ce îi reveneau inculpatului, normele încălcate, ce reglementau respectivele obligații având un caracter de deplină accesibilitate și previzibilitate pentru subiecții cărora li se adresează).

Afirmația inculpatului, reiterată prin apărătorul ales, conform căreia atribuțiile sale referitoare la controlul regularității transporturilor de produse accizabile vizau exclusiv verificarea formală a identității dintre datele înscrise în documentele administrative de însoțire prezentate de antrepozitar spre certificare și cele înaintate de expeditorul inițial al produselor în format electronic, a fost considerată lipsită de relevanță, cu motivarea că o asemenea verificare își găsește semnificația oferită de legiuitor numai integrată într-un proces mai amplu de control a activității agentului economic, menit să se constituie într-un proces eficient de prevenție. În acest sens sunt reglementate și atribuțiile de serviciu ale inculpatului, acesta, după cum s-a arătat mai sus, fiind obligat să efectueze o analiză de risc a transportului de produse accizabile.

Alegațiile inculpatului privind lipsa de cauzalitate dintre faptele puse în sarcina sa și producerea prejudiciului, au fost înlăturate de către instanța de fond, întrucât operația de certificare a DAI-urilor nu are un caracter pur formal, cum a susținut inculpatul, ci are semnificația unei acțiuni de verificare și control a regularității și a gradului de risc al transportului de produse accizabile. Or, nu a fost sustenabilă aserțiunea potrivit căreia neîndeplinirea atribuțiilor de verificare de către o persoană cu obligația legală de a acționa în acest sens nu este în legătură de cauzalitate cu un prejudiciu produs de subiectul ce trebuia verificat tocmai prin eludarea dispozițiilor legale a căror respectare se impunea a fi verificată.

Față de cele de mai sus, prima instanță a constatat că inculpatul, cu intenție frauduloasă, și-a încălcat în mod grav atribuțiile de serviciu, prezentate în mod selectiv mai sus, având deplina reprezentare a neregularităților existente în desfășurarea activității SC S. O. L. SRL, ceea ce implica un risc deosebit de eludare a dispozițiilor legale ce reglementau desfășurarea activității antrepozitelor fiscale și de sustragere de la plata obligațiilor fiscale.

Cu privire la inculpatele D. D. A. și C. C. E., prima instanță a constatat că acuzația concretă ce li s-a adus acestor inculpate a fost aceea că nu și-au îndeplinit, cu știință, atribuțiile de serviciu, facilitând astfel activitatea infracțională desfășurată de inculpatul S. J., prin certificarea documentelor administrative de însoțire prezentate de antrepozitarul SC S. O. L. SRL.

Din cuprinsul adresei nr. ... din data de 21.02.2012, prima instanță a reținut că inculpata D. D. A. a certificat documentele administrative de însoțire a produselor accizabile primite, după cum urmează: 15 bucăți în data de 30.05.2008, 18 bucăți în data de 05.08.2008, 20 bucăți în data de 06.08.2008, iar inculpata C. C. E. a certificat, 16 bucăți în data 27.06.2008, 14 bucăți în data 30.06.2008, 19 bucăți în data de 01.07.2008, 15 bucăți în data 02.07.2008, 13 bucăți în data de 03.07.2008 .

Totodată, din cuprinsul aceleiași adrese, a rezultat că documentele administrative de însoțire din data de 30.05.2008 au completat rubrica „transport verificat”.

Prima instanță a reținut, din cuprinsul Ordinului de serviciu nr. (...) din 09.05.2008, emis de Directorul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, că în perioada de referință, inculpatele D. D. A. și C. E. au făcut parte din compartimentului de supraveghere specială, fiind încadrate atât în sectorul gestiune DAI/DAS/DAU, cât și în sectorul supraveghere nepermanentă antrepozite fiscale și operatori economici. Totodată inculpata D. D. A. a fost menționată ca supleant al inculpatului O. C. în funcția de coordonator al Compartimentului Supraveghere Specială și făcea parte împreună cu inculpatul O. C. din Sectorul de Analiză de Risc Accize (filele ..., volumul ..., dosar urmărire penală) .

Ulterior, de la data de 01.07.2008, în baza Ordinului de serviciu nr. (...) din 01.07.2008 emis de Directorul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, inculpatele D. D. A. și C. E. au îndeplinit aceleași atribuții, în cadrul acelorași sectoare ale Compartimentului Supraveghere Specială, iar inculpata D. D. A. nu a mai avut atribuții în cadrul sectorului de analiză de risc.(filele ..., volumul ..., dosar urmărire penală).

În calitate de lucrători ai compartimentului de supraveghere specială, sectorul gestiune DAI/DAS/DAU, inculpatele aveau ca atribuții, printre altele, stabilirea și identificarea gradului de risc fiscal în cazul transporturilor de produse accizabile în regim suspensiv, deplasarea la sediul antrepozitului fiscal în urma analizei de risc locale în vederea desigilării mijlocului de transport și vizării DAI-ului, (fila ..., volumul ..., dosar urmărire penală), iar în calitate de lucrători în cadrul sectorului supraveghere nepermanentă antrepozite fiscale și operatori economici, verificarea respectării îndeplinirii condițiilor necesare antrepozitului fiscal, și sesizarea autorității fiscale

competente a oricărei constatări privind lipsuri sau nereguli ce pot duce la nașterea unui debit. (fila ..., volumul ..., dosar urmărire penală).

De asemenea, în calitatea sa de lucrător al sectorului de analiză de risc accize, inculpata D. D. A. avea printre atribuții colaborarea cu sectorul de gestiune DAI/DIS la nivel local în vederea stabilirii și identificării gradului de risc fiscal în cazul transporturilor de produse accizabile în regim suspensiv în vederea obținerii coeficientului de risc al transportului, în acest sens urmărind comportamentul fiscal al tuturor operatorilor cu produse accizate, urmărirea și verificarea depunerii la termen de către toate categoriile de operatori economici cu produse accizate a situațiilor statistice obligatorii, luând măsurile care se impun în cazul nedepunerii acestora la termen, analizarea datelor și informațiilor extrase din bazele de date informatice și propunerea de acțiuni de control, verificare și monitorizare. (fila ... dosar urmărire penală, volumul ...).

Spre deosebire de situația inculpaților O. C. și U. L., în cazul cărora intenția frauduloasă a transpărut cu putere de evidență din probele administrate în cauză, aceștia prin natura activității desfășurate având o viziune de ansamblu asupra operațiilor economice efectuate de agentul economic SC S. O., în cazul inculpatelor D. D. și C. C. nu au fost decelate elemente care să releve o astfel de intenție ilicită, inculpatele având o legătură relativ tangențială cu controlarea activității agentului economic: astfel inculpata D. D. A. a certificat DAI-uri prezentate de SC S. O. L. SRL în datele de 30.05.2008, 05.08.2008 și 06.08.2008, iar inculpata C. C. a efectuat operații similare în datele de 27.06.2008, 30.06.2008, 01.07.2008, 02.07.2008, 03.07.2008, prin urmare într-un interval de timp relativ scurt. În aceste condiții nu se poate susține cu certitudine teza că inculpatele ar fi avut o vedere sinoptică, de ansamblu asupra activității frauduloase a antrepozitarului SC S. O. L. SRL.

S-a apreciat de către judecătorul fondului că, temeiul acuzatorial ce poate fi adus inculpatelor, este reprezentat de împrejurarea că, deși au conștientizat că efectuează un act de serviciu cu încălcarea procedurii aplicabile (au avut reprezentarea că semnează documentele administrative de însoțire fără să aibă cunoștința de concluziile unei analize de risc prealabile), precum și de existența unor elemente de risc sporit ce făceau imperios necesară efectuarea unor operații de analiză suplimentară anterior certificării DAI-lor (depășirea cantității de depozitare, frecvența neobișnuită de repetare a mijloacelor de transport, astfel cum chiar inculpata C. recunoaște), totuși au înțeles să semneze documentele administrative de însoțire, atestând astfel că transporturile respective nu comportă elemente de neregularitate.

Atitudinea inculpatelor, în raport cu fapta apare una inerțială, de rămânere în pasivitate, nu a putut fi caracterizată ca frauduloasă în sensul că ar fi urmărit producerea prejudiciului, dat fiind faptul că, distincția dintre abuzul în serviciu și neglijența în serviciu are la bază atitudinea subiectivă a actantului față de acțiunea/inacțiunea ce reprezintă elementul material al infracțiunii, iar nu față de rezultatul susceptibil a se produce, or inculpatele au conștientizat la momentul efectuării actului că nu își respectă atribuțiile de serviciu.

În ceea ce o privește pe inculpata C. C. E., din declarația martorei (...), prima instanță a reținut că inculpata a învederat șefului ierarhic superior, inculpatul O.C., neregularitățile constatate, că ulterior certificării DAI-urilor a efectuat verificări, pentru înlăturarea stării de dubitație pe care a avut-o la momentul certificării față de neregularitățile activității antrepozitului (în urma verificării autorizației a rezultat o depășire semnificativă a capacității autorizate), că l-a interpellat pe inculpatul O. cu privire la dovada plății accizelor de către SC S.O. L. SRL, precum și că, anterior, în cursul lunii iunie, inculpata a propus adoptarea unor măsuri sancționatorii față de acest antrepozit, întrucât societatea nu depusese la termen situațiile statistice obligatorii cerute de lege, propunere declinată de inculpatul O..

În defavoarea inculpatelor C. C. și D. D., prima instanță a reținut recurența acțiunilor lor cu semnificația încălcării atribuțiilor de serviciu (astfel, inculpata D. D. A. a certificat DAI-uri în datele de 30.05.2008, 05.08.2008, și 06.08.2008, iar inculpata C. C. E. a certificat, în datele de 27.06.2008, 30.06.2008, 01.07.2008, 02.07.2008, 03.07.2008). Or, dacă succesiunea cronologică a fost corect prezentată de martora (...), iar nu rezultatul unei deformări, obnubilări a informației din memorie, atunci inculpata C. a semnat DAI-urile în data de 03.07.2008 având deplina certitudine a neregularităților activității agentului economic, iar nu doar o stare de îndoială. (astfel martora (...)) a arătat că în ziua următoare - celei de 1 iulie - inculpata a procedat la verificare cantității înscrise în autorizație). Un element de agravare a răspunderii inculpatei D. D. A. l-a reprezentat calitatea sa de lucrător al Sectorului de Analiză de Risc Accize, calitate în care putea lua ușor la cunoștință despre lipsa efectuării unei analize de risc asupra agentului economic SC S. O. L. SRL, precum și funcția deținută în cadrul Compartimentului de Supraveghere Specială (înlocuitor al inculpatului O. C.).

În favoarea inculpatei C. C., prima instanță a reținut împrejurarea că fapta acesteia s-a grefat pe fondul unor disfuncționalități organizatorice majore existente în desfășurarea activității Direcției Vamale – vizând în special resursele de personal uman subdimensionate (mai mulți martori audiați au arătat că numărul de lucrători ai Direcției era insuficient pentru buna desfășurare a activității, iar martora (...)) a relatat că inculpata C. s-a plâns în mai multe rânduri că are un volum foarte mare de muncă - fila ..., vol. ..., dosarul cauzei, ), lipsa mijloacelor de transport, etc – aspecte care reprezintă o circumstanță atenuantă și în cazul inculpatei D. D. A. - , precum și pe fondul neîndeplinirii sarcinilor de serviciu ce reveneau altor compartimente ale Direcției, respectiv Compartimentul Analiză de Risc. Totodată fapta infracțională apare săvârșită sub imperiul unei anumite presiuni din partea șefului ierarhic superior, care însă nu poate avea semnificația unei constrângeri morale, ca și cauză exoneratoare de răspundere: astfel, martorul (...) în depoziția de la fila ... dosarul cauzei, vol. ... a arătat textual: „am auzit de la colegi că inculpata C... ar fi reproșat inculpatului O... că ar fi forțat-o să semneze DAI-uri contra voinței sale” iar martora (...) a relatat că inculpata C. a protestat față de împrejurarea că nu i s-a dat ordin să se deplaseze pentru verificări, proteste la care inculpatul O. a replicat „cui nu-i convine să plece”, ceea ce a afectat-o emoțional puternic pe inculpata C. – fila ... dosarul cauzei, volumul ...

Față de acestea, deși vinovăția inculpatei C. poate fi apreciată ca minimală, totuși întrucât sunt îndeplinite formal toate elementele constitutive ale infracțiunii de abuz de încredere, cumulat cu împrejurarea că gradul de pericol social al unei infracțiuni de abuz în serviciu, s-a apreciat, prin raportare la prejudiciul cauzat, că fapta inculpatei realizează conținutul infracțiunii de abuz în serviciu.

În ceea ce îi privește pe inculpații S. A. și F. D., prima instanță a reținut că inculpații au falsificat foile de transport, trecând în cuprinsul acestora mențiuni necorespunzătoare adevărului factic. Or aceste documente au valoarea unor înscris sub semnătură privată, folosite în vederea producerii de consecințe juridice: astfel, martorii audiați în cauză, conducători ai autocisternelor folosite, colegi de serviciu ai inculpaților au relatat că aceste înscrisuri erau predate angajatorului pentru determinarea nivelului remunerației, care era direct proporțională cu numărul de kilometri parcurși.

Fiind audiați, inculpații nu au recunoscut săvârșirea faptei, arătând că au respectat în toate situațiile ruta menționată în foile de parcurs și au descărcat marfa la depozitul din Sânleani. Declarațiile inculpaților au fost înlăturate de instanță ca necorespunzătoare adevărului, cât timp martorii audiați în cauză au arătat că nu s-au efectuat descărcări în bazinele antrepozitului, precum și că majoritatea transporturilor nu au urmat ruta menționată în foile de parcurs. Astfel, martorul (...) în depoziția de la fila ..., volumul ... a arătat că „nu am observat nici un vehicul care să fi transportat combustibil la Sânleani, mă duceam săptămânal de cel puțin de două ori pentru a da mâncare la câini”; (...) a susținut că „nu cred că cisternele care transportau combustibilul aveau destinația la Sânleani, fiindcă o singură dată le-am văzut” – fila ..., volumul ..., dosarul cauzei; (...): „în toate situațiile în care transportul combustibilului se făcea direct la Sibiu, se prezenta acolo reprezentantul autorității vamale, iar în foile de parcurs se consemna un itinerariu prin Arad” – fila ..., vol. ..., dosarul cauzei, „nu am descărcat niciodată la Sânleani; m-am deplasat de patru ori la această locație; restul de vreo 20 de transporturi le-am dus direct la Sibiu la stații Peco, descărcând în rezervoare” – fila ..., vol. ..., dosar urmărire penală; (...): „nu am dus nici o cisternă la depozitul din Sânleani, fiind încunoștințat de reprezentanții societății că nu e loc de depozitare”; (...): „am fost 3 luni paznic la SC S. O. L. SRL, o singură dată am venit cisterne” – fila ..., vol. ..., dosarul cauzei; (...): „nu am văzut nici o cisternă” – fila ..., vol. ..., dosarul cauzei; (...): „nu am descărcat sau transbordat niciodată la Arad”. Relevanță similară prezintă și depozițiile martorilor (...) – fila ..., vol. ..., dosar urmărire penală, (...) – fila ..., vol. ..., dosar urmărire penală, (...), (...) – fila ..., vol. ..., dosar urmărire penală, (...) – fila ..., vol. ..., dosar urmărire penală, (...) – fila ..., vol. ..., dosar urmărire penală, – „am fost angajat ca electrician în perioada 20.05.2008 – 17.06.2008, nu am observat cisterne sau să se fi descărcat în depozite; din 25.06.2008 nu am mai observat activitate, treceam zilnic prin fața depozitului”, (...) - fila ..., vol. ..., dosar urmărire penală, (...) – „marfa o încărcam din Craiova și o duceam fie la Sibiu, sau la stațiile SC A., unde eram așteptați de patronul SC S.” – fila ..., dosar urmărire penală, vol. ..., (...) – fila ..., dosar urmărire penală: „am fost de două ori la depozit fără a descărca, în alte rânduri mergeam pe centură”, (...), conducător auto – fila ... dosar

urmărire penală, vol. ...: „nu am ajuns niciodată la depozitul societății”, (...): „șoferii inițial au mers la Arad, apoi direct pe Valea Mureșului” – fila ... dosar urmărire penală.

Față de ansamblul probatoriului administrat în cauză, prima instanță a apreciat ca dovedită vinovăția inculpaților, în săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina lor prin actul de sesizare.

**Împotriva acestei hotărâri au declarat apel Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Timișoara, inculpații C. C. E., U. L., D. D. A., O. C., T. G. M. și partea civilă ANAF-Autoritatea Națională a Vămir-Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara.**

**Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Timișoara a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței și pronunțarea unei soluții legale și temeinice.**

În motivarea recursului, declarat înainte de apariția Legii nr. 2/2013, se arată următoarele:

1. Sentința este nelegală în privința inculpaților S. J., N. G. și T. G. M., întrucât prima instanță a omis să le aplice pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor, prevăzute de art. 64 lit. a-c vechiul Cod penal, pe lângă fiecare pedeapsă principală aplicată, aplicarea direct pe lângă pedapsa rezultantă, făcându-se cu încălcarea dispozițiilor art. 35 alin. 1 vechiul Cod penal.

2. Sentința este nelegală și netemeinică în ce îl privește pe inculpatul P. C. O., care a fost, în mod greșit achitat, instanța de fond comițând mai multe erori grave de fapt. Se arată că nu s-a ținut cont de întreg probatoriul administrat în cauză, nu s-au înlăturat motivat probe, instanța de fond formându-și convingerea doar pe o parte din probe – cele administrate în cursul cercetării judecătorești, cărora le-a acordat o încredere nejustificată, în detrimentul celorlalte probe, care au confirmat participarea inculpatului P. la săvârșirea infracțiunii pentru care a fost cercetat, aspecte care rezultă din declarațiile martorilor (...) și ale inculpatului U. L..

3. Sentința este nelegală, deoarece instanța nu a aplicat pedeapsa complementară prevăzută de art. 64 lit. c vechiul Cod penal, cu privire la inculpații Ș. J. (administrator și asociat unic la SC Ș. O. L. SRL – Sânleani, jud. Arad), N. G. (administrator și asociat la SC U. T. G. SRL Bacurești), O. C. (funcționar public cu funcția de inspector principal vamal și șef compartiment Supraveghere specială și Analiză de risc, în cadrul Direcției Județene de Accize și Operațiuni Vamale Arad), C. C. E. (lucrător vamal în cadrul Direcției Județene de Accize și Operațiuni Vamale Arad). Se apreciază că se impune aplicarea acestei pedepse complementare, deoarece există funcții pe care inculpații le-ar putea ocupa ulterior, de natura aceleia de care s-au folosit pentru săvârșirea infracțiunii.

4. Sentința este nelegală, deoarece instanța a omis să aplice pedeapsa complementară prevăzută de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a vechiul Cod penal, pe lângă pedepsele aplicate inculpaților U. L., D. D. A. și O. C..

5. Sentința este netemeinică în ce privește pedeapsa aplicată inculpatului S. J., pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 288 Cod penal și inculpatei C. C. E.,

pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248<sup>1</sup> Cod penal, considerând că pedepsele aplicate sunt prea mici, în raport cu dispozițiile art. 72 vechiul Cod penal.

6. Sentința este netemeinică sub aspectul modalității de executare a pedepselor aplicate inculpaților C. C. E., U. L., D. D. A. și O. C., cu motivarea că instanța, când a stabilit aplicarea dispozițiilor referitoare la suspendarea sub supraveghere, nu a ținut seama de natura și gravitatea faptelor comise, ci a avut în vedere doar aspecte referitoare la persoana inculpaților. Se solicită înlăturarea acestor dispoziții și executarea pedepselor în regim de detenție.

7. Sentința este nelegală și netemeinică cu privire la inculpații C. C. E., U. L., D. D. A. și O. C., instanța de fond reținând și aplicând, în mod greșit, circumstanțe atenuante, raportat la calitatea inculpaților, gravitatea faptelor și prejudiciul cauzat, care nu este recuperat până în prezent. Se solicită înlăturarea circumstanței atenuante prevăzute de art. 74 lit. a vechiul Cod penal.

În motivele scrise de apel nu se face referire și la inculpații S. A. și F. D., dar procurorul a precizat în fața instanței de control judiciar, la solicitarea apărătorului celor doi inculpați, că pct. 6 din motivele de apel, privind modalitatea de executare a pedepsei, în vizează și pe inculpații S. A. și F. D..

#### **Motivarea instanței de apel**

1. În ce privește primul motiv, referitor la neaplicarea pedepsei complementare, instanța de apel reține că aceste este fondat.

Dispozițiile art. 9 alin. 1 lit. b și ale art. 9 alin. 1 lit. c din Legea nr. 241/2005, prevăd că aceste infracțiuni se pedepsesc cu închisoarea de la 2 la 8 ani și interzicerea unor drepturi.

Pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi se aplică pe lângă fiecare pedeapsă principală și este obligatorie, conform art. 65 alin. 2 vechiul Cod penal, când legea prevede această pedeapsă.

Pe de altă parte, dispozițiile art. 35 alin. 1 vechiul Cod penal prevăd că, dacă pentru una din infracțiunile concurente s-a stabilit și o pedeapsă complementară, aceasta se aplică alături de pedeapsa închisorii.

Având în vedere că inculpaților S. J. și N. G. li s-au aplicat câte două pedepse de 8 ani închisoare, pentru câte două infracțiuni de evaziune fiscală, respectiv complicitate la evaziune fiscală (inculpatul N. G.), iar inculpații T. G. M., câte 5 ani închisoare, pentru două infracțiuni de complicitate la evaziune fiscală, prima instanță trebuia să aplice pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a-c vechiul Cod penal, pe lângă fiecare pedeapsă principală, urmând să fie contopite conform art. 35 alin. 3 vechiul Cod penal, care să se execute pe lângă pedeapsa principală finală.

Față de aceste considerente, se va admite apelul, urmând a se aplica pedeapsa complementară pe lângă fiecare pedeapsă principală aplicată pentru evaziune fiscală, cu consecința contopirii conform art. 45 alin. 3 lit. a noul Cod penal (corespondent în art. 35 alin. 3 vechiul Cod penal), urmând ca inculpații S. J., N. G. și T. G. M. să execute, pe lângă pedeapsa principală, și pedeapsa complementară constând în interzicerea

drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b, d și g noul Cod penal, pe o perioadă de 3 ani, după executarea pedepsei principale.

Pentru celelalte infracțiuni, legea nu prevede obligativitatea aplicării pedepsei complementare.

2. Motivul al doilea de apel, privind greșita achitare a inculpatului P. C. O., va fi respins.

Prin sentința penală apelată, prima instanță l-a achitat pe inculpatul P. C. O., în baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 alin. 1 lit. c) Cod procedură penală, pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la evaziune fiscală în formă continuată, prevăzute de art. 26 raportat la art. 9 alin. 1 lit. b raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 26 raportat la art. 9 alin. 1 lit. c raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la producere de produse accizabile ce intră sub incidența sistemului de antrepozitare fiscală în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea fiscală competentă, prevăzută de art. 26 raportat la art. 296 indice 1 alin. 1 lit. f din Legea nr. 571/2003, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, respectiv pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals în formă continuată, prevăzută de art. 291 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, constatând că faptele nu au fost săvârșite de inculpat.

În baza propriului examen, tribunalul constată că soluția de achitare este legală.

Astfel, deși procurorul susține că instanța de fond a înlăturat unele probe administrate în cursul urmăririi penale, nemotivat, se constată că prima instanță a motivat înlăturarea unor probe.

Toate persoanele audiate în faza de urmărire penală, inclusiv cele la care se face referire în motivele de apel, care au susținut posibilitatea identității de persoane dintre inculpatul P. și „traducătorul” S. – pe baza recunoașterii după planșe fotografice, au arătat în fața instanței de fond – în prezența inculpatului P. C. O., că nu îl cunosc și că nu există identitate de persoane între el și așa-zisul „traducător” S..

În cursul cercetării judecătorești au fost audiați mai mulți martori (...) și toți au declarat că nu l-au văzut anterior pe inculpatul P. C. O..

În ciuda faptului că parchetul face referire la inculpatul U. L., care l-ar fi cunoscut pe inculpatul P., întrebat de către instanța de apel, la termenul din 13 martie 2014, inculpatul U. L. a declarat că nu îl cunoaște pe inculpatul P. C. O., prezent și el în sală.

Martorii propuși de inculpatul P. în apărare au confirmat că acesta nu cunoaște limba maghiară.

3. Referitor la motivele invocate la punctele 3 și 4, pentru considerentele arătate la analiza punctului 1, tribunalul consideră fondat și acest motiv, însă doar în privința inculpaților S. J., N. G. și T. G. M.; inculpații O. C., U. L., C. C. E. și D. D. A. vor fi achitați, astfel că nu se mai impune analiza motivelor privind aplicarea pedepsei complementare în cazul lor.

4. Referitor la punctul 5 din motivele de apel, respectiv pedeapsa aplicată inculpatului S. J., pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 288 Cod penal și

inculpatei C. C. E., pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248<sup>1</sup> Cod penal, tribunalul constată următoarele:

Prin sentința penală apelată, inculpatul S. J. a fost condamnat la 8 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de fals material în înscrisuri oficiale, prevăzută de art. 288 alin. 2 cu aplic. art. 41 alin. 2 vechiul Cod penal, infracțiune pedepsită cu închisoarea de la 3 luni și 3 ani.

În raport cu aceste limite și cu persoana inculpatului, pedeapsa de 8 luni închisoare, contopită cu celelalte pedepse aplicate pentru fapte concurente, este în măsură să realizeze dublul scop al pedepsei, acela de prevenție și educație.

Cu privire la pedeapsa aplicată inculpatei C. C. E., care urmează a fi achitată, se va respinge solicitarea parchetului, pentru considerentele ce vor urma.

5. Solicitățile dezvoltate în motivele de apel de la punctele 6 și 7 supra vor fi respinse pentru considerentele ce vor urma, întrucât inculpații – lucrători vamali vor fi achitați.

Deși procurorul a precizat în ședința publică de astăzi că motivele de apel indicate la pct. 6 din motivele de apel, se referă și la inculpații F. D. și S. A., sub aspectul modalității de executare a pedepsei, tribunalul va respinge apelul declarat cu privire la acești inculpați, constatând că prima instanță a făcut o corectă individualizare a pedepsei, în conformitate cu criteriile prevăzute de art. 72 și art. 81 vechiul Cod penal.

**Inculpata T. G. M.** solicită admiterea apelului, desființarea sentinței apelate, iar în urma rejudecării cauzei, să se pronunțe o nouă hotărâre, prin care să se dispună achitarea sa pentru cele două infracțiuni de complicitate la evaziune fiscală, prevăzute de art. 26 raportat la art. 9 alin. 1 lit. b raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005 și art. 26 raportat la art. 9 alin. 1 lit. c raportat la art. 9 alin. 3 din Legea nr. 241/2005, și pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la producere de produse accizabile ce intră sub incidența sistemului de antrepozitare fiscală în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea fiscală competentă, prevăzută de art. 26 raportat la art. 296 indice 1 alin. 1 lit. f din Legea nr. 571/2003, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, precum și pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals în formă continuată, prevăzută de art. 291 cu aplicarea art. 41 alin. 2 vechiul Cod penal, pe motiv că faptele nu au fost săvârșite de ea sau că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care a fost cercetată.

În motivarea apelului, inculpata arată următoarele:

1. Prima instanță nu a reținut o stare de fapt reală, întrucât din actele dosarului nu rezultă că es ar fi efectuat vreun act de administrare al SC S. O. L. SRL – nici ca administrator de drept, nici ca administrator de fapt, iar mandatul pe care l-a primit de la inculpatul S. prevedea în mod strict doar activități anterioare momentului desfășurării activităților comerciale presupus prejudicioase.

2. Prima instanță a făcut o apreciere incompletă și greșită a probelor, fapt pentru care se impune o reapreciere a probelor administrate.

3. Au fost reținute fapte fără să existe probe care să le susțină, astfel că solicită ca instanța de apel să reexamineze cauza în fond, cu privire la existența faptei, a săvârșirii

acesteia cu vinovăție, a răspunderii penale și a încadrării juridice, circumstanțelor atenuante și agravante.

4. În ce privește infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, inculpata susține că instanța de fond a omis să clarifice aspectele ce țin de conținutul înscrisurilor pretins falsificate, neidentificând la ce anume se referă acest conținut și în ce formă a fost efectuat falsul. Referitor la uzul de fals, instanța de fond nu justifică susținerile marorului (...), ce îndeplinea funcția de metrolog, precum că acesta ar întocmit certificatele de calibrare a rezervoarelor și autorizațiile metrologice, pe care ulterior le-ar fi anulat.

#### **Motivarea instanței de apel**

1. Referitor la starea de fapt, instanța de apel, analizând actele dosarului, reține că inculpata a săvârșit infracțiunile pentru care a fost cercetată.

Astfel, în primăvara anului 2007, inculpatul S. J., cetățean maghiar (...), a venit în Arad, pentru a desfășura afaceri cu produse petroliere. Deoarece nu cunoștea deloc limba română, a venit însoțit de numitul R. G. – traducător, împreună cu ei fiind și inculpata T. G. M..

Printr-o societate comercială de intermediari în afaceri, inculpații S. J. și T. G. M. au luat legătura cu numiții S. A. și S. T., care intenționau să cesioneze o firmă pe care o dețineau – SC C. S. G. SRL Arad. La data de 09.05.2007, prin hotărârea nr. 1 a Adunării Generale a Asociaților, se cesionează 100% părțile sociale deținute de numiții S. A. și S. T., către inculpatul S. J., care a schimbat denumirea societății în SC S. O. L. SRL Sâtleani, jud. Arad, devenind astfel asociat unic și administrator, înscris la ORC Arad prin încheierea nr. (...)/29.05.2007. Obiectul principal de activitate al societății era comercializarea produselor energetice (motorină, benzină, uleiuri minere), care se comercializează în regim de produse accizabile.

Pentru aceasta, la data de 08.10.2007, la un birou notarial, inculpatul S. J. a mandatat-o pe inculpata T. ea, în numele lui, să depună și să ridice de la organele competente, actele necesare obținerii autorizației de antrepozit fiscal la SC S. O. L. SRL Sâtleani.

În acest scop, inculpata T. G. M. a preluat actele SC S. O. L. SRL, după care a solicitat foștilor asociați ai societății comerciale cumpărate de inculpatul S., actele contabile, apoi a depus cereri la instituțiile de stat abilitate, în vederea obținerii autorizațiilor. Ea s-a mai întâlnit de câteva ori cu inculpatul S. J. și împreună au deschis conturi bancare și au obținut specimen de semnătură. De asemenea, a depus diverse sume de bani garanție, bani pe care i-a primit de la inculpatul S. J..

În vederea obținerii autorizației de antrepozit fiscal, i s-au cerut acte originale. În demersul făcut în vederea completării dosarului, pentru că nu deținea toate actele în original, având nevoie de un contract de comodat între societate și proprietarul antrepozitului fiscal (martorul ...), a falsificat un contract de comodat, cu nr. (...)/01.08.2007, pe care l-a semnat, atât în locul administratorului S. J., cât și în locul celor doi proprietari ai imobilului; de asemenea, a falsificat o declarație pe proprie răspundere, anexă la contractul de comodat, declarație pe care a întocmit-o și a semnat-o în fals, în locul celor doi proprietari ai imobilului – L. I. și L. V..

La momentul depunerii cererii de antrepozit și a documentației la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, societatea comercială nu deținea un spațiu pentru depozitarea produselor, contractul de închiriere fiind încheiat abia la data de 01.03.2008.

Din cele de mai sus, se desprinde concluzia că inculpata T. G. M. își putea da seama de caracterul nelegal al operațiunilor economice ce urmau să se desfășoare, mai ales că, în demersul făcut pentru autorizarea societății ca antrepozit fiscal, a luat la cunoștință de cerințele și specificul activității unui astfel de agent economic.

Inculpata susține că ea a fost madatată doar pentru activități anterioare momentului desfășurării activității presupus prejudicioase. Aceste afirmații sunt combătute de probele administrate.

Inculpata s-a ocupat de angajarea personalului SC S. O. L. SRL, dând anunț în ziar și purtând discuții, la Hotel Coandi din Arad, împreună cu inculpatul S. J., cu martorii (...) – jurist, însă, ulterior, a fost angajat în calitate de jurist martorul (...), care, audiat fiind, a susținut că a început să-și desfășoare activitatea la data de 25.04.2008, primul lucru fiind acela de a recruta personal pentru ocuparea funcțiilor de portar, electrician, lăcătuș mecanic și manager asistent.

De asemenea, în fața instanței de fond, inculpata a afirmat că martorul (...) a semnat declarația pe proprie răspundere în fața sa, concomitent cu contractul de închiriere. Este evident că această afirmație este contrară adevărului, dat fiind că inculpata a folosit respectiva declarație în fața organelor fiscale, anterior datei de 04.01.2008, așa cum a reținut și prima instanță (declarația pe proprie răspundere se află la dosarul de autorizare a SC S. O. L. SRL, având menționată ca dată a depunerii data de 27.12.2007 – f. ..., vol. ... u.p.).

Din ansablul probator, mai rezultă că inculpata s-a deplasat la depozitul din Sânleani, luând cunoștință de starea depozitului, impropriu desfășurării activității comerciale.

În aceste condiții, nu se poate susține că inculpata nu a desfășurat activități materiale, proprii unor acte de complicitate la săvârșirea infracțiunilor de către inculpatul S. J..

Pentru considerentele de mai sus, constatând că prima instanță a făcut o analiză amplă și completă a probelor, instanța de apel apreciază nefondate motivele invocate de inculpate T. G. M., apelul declarat de aceasta urmând a fi respins.

**Inculpații O. C. și D. D. A. solicită, în baza art. 421 pct. 2 lit. a, rap. la art. 396 alin. 5 noul Cod de procedură penală achitarea lor, pentru săvârșirea infracțiunii pentru care au fost condamnați în primă instanță, prevăzută de art. 297 alin. 1, rap. la art. 309 noul Cod penal, cu aplic. art. 35 alin. 1 și art. 5 alin. 1 noul Cod penal, iar, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. a, rap. la art. 397 alin. 1 și art. 25 al. 1 noul Cod procedură penală - respingerea acțiunii civile.**

În motivarea apelului, inculpații arată că hotărârea primei instanțe este nelegală și netemeinică, deoarece nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, în formă calificată, prev. de art. 248<sup>1</sup>, rap. la art. 248 noul Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 vechiul Cod penal.

1. În primul rând, inculpatul arată că, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, în temeiul art. 5 alin 1 și art. 386 alin. 1 noul Cod de procedură penală, se impune schimbarea încadrării juridice, din infracțiunea prevăzută de art. 248<sup>1</sup>, raportat la art. 248, cu aplicarea art. 41 alin. 2 vechiul Cod penal, în art. 297 alin. 1, rap. la art. 309, cu aplicarea art. 35 alin. 1 și art. 5 noul Cod penal.

2. În ce privește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 297 noul Cod penal, inculpații arată că soluția de condamnare este rezultatul unei aprecieri trunchiate și confuze, atât a legislației fiscale incidente în cauză, cât și a ansamblului probator administrat.

Inculpatul susține că, în perioada care a făcut obiectul prezentului dosar, respectiv mai – august 2008, nu a făcut altceva decât să-și îndeplinească, cu bună credință, atribuțiile de serviciu, conform Ordinelor nr. (...) din 09.05.2008 și nr. (...) din 01.07.2008, emise de directorul DJAOV, precum și atribuțiile pe care le avea conform legislațiile în vigoare la acel moment, respectiv nr. Ordinul 110/2007 al Ministrului Finanțelor.

3. Un alt aspect de netemeinicie (se referă la lipsa laturii obiective a infracțiunii) este acela că prima instanță face trimitere la Ordinul nr. 9353 din 12.11.2007, emis de Vicepreședintele ANAF, ordin care nu este oficial și nici obligatoriu, nefiind publicat niciodată în Monitorul Oficial și care se referă la „analiza de risc locală”, analiză care nu trebuie confundată cu analiza de risc, care are cu totul alt obiect.

Inculpații motivează, pe mai multe pagini (un nr. de 18 pagini), în ce au constatat atribuțiile sale, motivând și contracarând motivarea primei instanțe.

4. Un alt aspect invocat se referă la lipsa laturii subiective a infracțiunii. Infracțiunea pentru care au fost condamnați se săvârșește cu intenție. Din dosarul cauzei, nu rezultă nici o probă care să confirme că și-au încălcat atribuțiile, în mod intenționat, fie direct, fie indirect sau că ar fi acționat, eventual, din culpă, neglijindu-și atribuțiile.

În opinia inculpaților, atâta timp cât nu au fost cercetați pentru complicitate la infracțiunea prevăzută de art. 296 alin. 1 lit. f din Legea 571/2003, complicitate la evaziune fiscală, de săvârșirea infracțiunii de luare de mită sau de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 13<sup>2</sup> din Legea 78/2000, motivația comiterii infracțiunii pentru care au fost condamnați, lipsește cu desăvârșite.

Inculpații mai arată că, prima instanță a preferat să găsească existența unei intenții (directă sau eventuală), fără să cerceteze aspectele reale, care au determinat situația concretă și anume: lacunele legislative din aceea perioadă, volumul mare de activitate, insuficiența personalului, lipsa resurselor financiare, colaborarea defectuoasă dintre instituțiile fiscale ale statului.

5. Cu privire la legătura de cauzalitate între fapta comisă și paguba produsă, inculpații apreciază că nu s-a dovedit existența legăturii de cauzalitate. Se susține că, pentru existența acestei legături de cauzalitate, este necesară constatarea unei identități între fapta generatoare de prejudiciu și fapta funcționarului, ceea ce, în speță, lipsește,

atâta timp cât prejudiciul adus statului a fost determinat de neplata accizelor datorate, faptele care au creat un prejudiciu fiind infracțiunea prevăzută de art. 296 alin. 1 lit. f din Legea 571/2003 și evaziunile fiscale.

### Motivarea instanței de apel

1. În ce privește schimbarea încadrării juridice, odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal, într-adevăr, raportat la dispozițiile art. 5 alin. 1 noul Cod penal, infracțiunea pentru care au fost cercetați inculpații O. C. și D. D. A., respectiv art. 248<sup>1</sup>, rap. la art. 248 vechiul Cod penal, se regăsește în dispozițiile art. 297 alin. 1 noul Cod penal, faptă pedepsită cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi, iar, potrivit art. 309 noul Cod penal, limitele speciale se majorează cu jumătate.

În raport cu vechile dispoziții, care sancționează infracțiunea de abuz în serviciu în formă calificată cu închisoarea de la 5-15 ani, se impune schimbarea încadrării juridice în infracțiunea prevăzută de art. 297 alin. 1 rap. la art. 309 noul Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 și art. 5 alin. 1 noul Cod penal.

Aceleași considerente vor fi avute în vedere și cu privire la ceilalți inculpați – lucrători vamali.

Cu privire la motivele de casare invocate de inculpați, ca nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii pentru care au fost condamnați, instanța de apel constată că acestea sunt fondate, pentru considerentele ce urmează:

### 2. Referitor la latura obiectivă a infracțiunii

Inculpații au fost cercetați pentru abuz în serviciu contra intereselor publice, în formă calificată și continuată, prevăzută de art. 248, 248<sup>1</sup>, cu aplicarea art. 41 alin. 2 vechiul Cod penal, respectiv:

*„Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art. 145 sau o pagubă patrimoniului acesteia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.”*

*„Dacă faptele prevăzute în art. 246, 247 și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.”*

*„În cazul infracțiunii continuate și al infracțiunii complexe nu există pluralitate de infracțiuni.*

*Infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni.*

*Infracțiunea este complexă când în conținutul său intră, ca element sau ca circumstanță agravantă, o acțiune sau inacțiune care constituie prin ea însăși o faptă prevăzută de legea penală.”*

Aceste dispoziții se regăsesc în art. 297 alin. 1 noul Cod penal:

*„Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei*

*persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică."*

Din conținutul acestora dispoziții se constată că, pentru existența laturii obiective a infracțiunii, trebuie să fie îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

- a) funcționarul care exercitând atribuțiile de serviciu, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos. Elementul material se realizează fie prin comisiune, fie prin omisiune.
- b) urmarea produsă, care constă în paguba produsă, pagubă care trebuie să aibă consecințe deosebit de grave, atât în reglementarea art. 248<sup>1</sup> vechiul Cod penal, cât și în reglementarea nouă - art. 309 noul Cod penal;
- c) legătura de cauzalitate dintre acțiunea/inacțiunea făptuitorului și vătămarea produsă.

a) În perioada analizată în cauză, adică mai–august 2008, inculpații O. C. și D. D. A. și-au exercitat atribuțiile în baza ordinelor nr. (...) / 09.05.2008 și nr. (...) / 01.07.2008, emise de directorul executiv din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad – B. E. A..

Conform acestor două ordine, inculpatul a avut funcția de coordonator Compartiment Echipe Mobile, coordonator Compartiment Supraveghere Specială, cu atribuții sectorul analiză de risc accize, membru grup local antifraudă, iar inculpata, calitatea de lucrător vamal la sectorul analiză de risc accize.

Din adresa de la fila ..., vol. ... prima instanță, rezultă că „urmărirea încasării accizelor revenea Compartimentului Analiză de Risc, respectiv Biroul Autorizări. În perioada mai–august 2008, pe compartimentul Analiză de risc au avut atribuții inculpații O. C. și D. D. A.. Începând cu data de 1 iulie 2008 și inclusiv august 2008, pe același compartiment, se modifică nominalizarea persoanelor cu atribuții, în sensul numirii, pe lângă domnul O. C., și a domnilor A. F., respectiv A. A.. Doamna D.D., cu data de 01.07.2008, nu mai are atribuții pe acest compartiment.

În cadrul Biroului Autorizări, în perioada mai–iunie, nu a existat atribuția urmăririi încasării accizelor. În luna iulie 2008, a avut atribuții domnul S. C. – coordonator, L. L., U. L., D. D. și S. D.. În luna august 2008 au avut atribuții, ca urmare a punerii în aplicare a Ordinului (...) / 30.07.2008, domnul S. C. – coordonator, L. L., M. A. și S. D..

Directorul care a emis acest ordin, respectiv martorul (...), (f.... vol. ... p.), face referire la faptul că în „aceea perioadă, datorită lipsei de personal, fiecare angajat al structurii avea un volum mare de activitate”, iar în calitate de coordonator a întregii activități a compartimentului, inculpatul O. C. nu efectua muncă operativă, în sensul că nu se deplasa pe teren, pentru a efectua controalele. De asemenea, martorul mai declară că la acel moment, verificarea plății accizelor în cazul antrepozitelor fiscale, intra în sarcina Biroului Autorizări, însă inculpatul O. C. nu avea atribuții privind verificarea plății accizelor pentru antrepozitele fiscale, iar în ceea ce privește antrepozitul aparținând S.C. S. O. L. S.R.L., până în cursul lunii august 2008, nu au existat informații privind existența vreunor nereguli în desfășurarea activității acesteia.

Prima instanță a reținut faptul că inculpatul nu a dispus efectuarea unei analize de risc asupra agentului economic S.C. S. O. L. S.R.L., deși, una din atribuțiile sale viza

stabilirea și identificarea gradului de risc fiscal în cazul transporturilor de produse accizabile, în regim suspensiv, în vederea obținerii coeficientului de risc al transportului, făcându-se referire și la Ordinul 9353/12.11.2007, emis de vicepreședintele ANAF.

În baza propriului examen, tribunalul constată că, potrivit ordinelor de mai sus, sectorul analiză risc, avea, printre altele îndatoriri și pe aceea de colaborare cu sectorul gestiune DAI/DIS, la nivel local, în vederea stabilirii și identificării gradului de risc fiscal, în cazul transporturilor de produse accizabile, în regim suspensiv, în vederea obținerii coeficientului de risc fiscal al transportului, (CRT), în acest sens urmărind compartimentul fiscal al tuturor operațiunilor cu produse accizabile, respectiv indicatorii care reflectă riscul prezentat de livrarea de produse accizabile în regim suspensiv, pe teritoriul comunitar. Ordinul de serviciu nu includea obligația inculpatului de a efectua o analiză de risc și în cazul livrărilor de produse pe teritoriul național.

Din adresa DRAOV Timișoara nr. 30551 din 14.11.2007, precum și din dispozițiile Ordinului nr. 110/19.02.2007 al Ministerului Finanțelor, privind aprobarea procedurii de gestionare a documentelor administrative de însoțire, întocmite în cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv, rezultă că potrivit art. 6 lit. f, stabilirea și identificarea gradului de risc fiscal, în cazul transporturilor de produse accizabile în regim suspensiv era atributul compartimentului de identificare analiză investigații și schimb de informații din cadrul DRAOV Timișoara, și nu sectorul de analiză și risc accize din cadrul DJAOV Arad, pe care, la acea dată îl coordonau martorii (...) și înlocuitorul acestuia, (...).

Un alt aspect de netemeinicie a concluziilor primei instanțe se referă la trimiterea la ordinul 9353/12.11.2007, emis de vicepreședintele ANAF, ordin care nu a fost publicat în Monitorul Oficial, deci nu putea produce nici un efect juridic, nefiind obligatoriu. Acest ordin se referă la analiza de risc locală, care nu se confundă cu analiza de risc, ce are ca obiect stabilirea și identificarea gradului de risc fiscal în cazul transporturilor de produse accizabile în regim suspensiv.

Analiza de risc locală se făcea de lucrătorul vamal, care se ocupa de certificarea DAI-urilor și presupunea o confruntare a documentelor pe suport de hârtie, cu datele din sistemul informatic, iar, în cazul, în care datele nu corespundeau, lucrătorul vamal avea dreptul efectuării și a unui control factic, la transportul sosit în raza sa de competență și avea obligația comunicării acestor neconcordanțe către DRAOV Timișoara, în vederea efectuării analizei de risc, atribuție ce nu intra în competența inculpatului.

Atât în rechizitoriul, cât și în sentința apelată, se reține că inculpatul și-a încălcat și atribuțiile privind analizarea datelor și informațiilor extrase din bazele de date informatice și propunerea de acțiuni de control, verificare și monitorizare, și în condițiile în care DAI-urile se transmiteau direcției județene vamale și în format electronic și toate informațiile cuprinse în acestea se centralizau, ar fi putut avea o vedere sinoptică a activității agentului economic.

Această interpretare este eronată.

Inculpatul arată că, în calitatea de lucrător la sectorul de analiză risc, avea această obligație, însă bazele de date informatice nu conțineau și exemplarul în format electronic al DAI-ului.

Așa cum reiese din Procedura de gestionare a DAI-urilor, întocmite în cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv, emisă la data de 24.01.2007 (M. Of. 121/19.02.2007), „formatul hârtie al documentelor prelucrate, se arhivează”, neavând loc și o centralizare a exemplarului în format electronic, astfel încât, inculpatul nu putea avea o vedere de ansamblu asupra activității agentului economic S.C. S. O. L. S.R.L., deoarece baza de date informatice cuprindea alte aspecte.

Pe de altă parte, inculpatul, nici în calitate de coordonator a compartimentului supraveghere specială, nu putea avea o vedere sinoptică asupra tuturor documentelor administrative de însoțire a unui agent economic, deoarece prelucrarea DAI-urilor nu îi intra în atribuții, aceasta fiind atribuția lucrătorilor din subordine, iar în momentul arhivării lor, documentele nu mai ajungeau la el, el nemaiavăd atribuții în analizarea DAI-urilor.

Se mai impută inculpatului că și-a încălcat și atribuția verificărilor efectuate de subordonații săi și a cunoscut faptul că aceștia nu s-au deplasat pentru verificarea fizică a transportului, fapt ce ar fi fost regulamentar numai în condițiile unui raport de analiză de risc și, încălcându-și aceste atribuții, ar fi luat la cunoștință despre împrejurarea că agentul economic tranzacționa cantități foarte mari de produse petroliere, ce depășeau cu mult capacitatea autorizată de depozitare a antrepozitelor și nivelul garanției depuse.

Tribunalul reține că, se confundă atribuția „verificarea lucrărilor efectuate de subordonați”, cu „urmărirea și verificarea activității profesionale a personalului din cadrul compartimentului” atribuție care, în fapt, se referă la analizarea în general, a modului profesional, în care subordonații își îndeplineau atribuțiile, sarcinile, termenele în care își duceau la îndeplinire proiectele, analizele, etc.

Fiecare lucrător vamal era răspunzător pentru lucrările efectuate, fiecare având ștampila proprie activității sale, iar inculpatul nu putea verifica dacă lucrătorii din subordine se deplasau sau nu pe teren pentru verificarea fizică a transportului, deplasări pe care lucrătorii le făceau cu mașinile personale, datorită lipsei financiare. Documentele certificate și semnate de lucrătorii din subordine, erau predate inculpatului a doua zi și atâta timp cât nu i-a fost semnalată vreo neregulă întâlnită în calificarea DAI-ului sau în activitatea agentului comercial, inculpatul nu avea nici un motiv de suspiciune în desfășurarea activității celui funcționar. Chiar și în ipoteza în care inculpatul ar fi cunoscut că, cantitatea totală de combustibil tranzacționată, ar fi depășit volumul de depozitare al antrepozitului, acest lucru nu este contrar dispozițiilor legale și nu este apt a crea suspiciuni cu privire la agentul economic, în condițiile în care se puteau calcula noi garanții pentru noul volum, garanții însă, care nu îl priveau pe inculpat, acestea fiind atribuții ce țin de Serviciul Biroului Autorizării – conform Ordinului de serviciu nr. (...)/2008.

Existența unor „semnale” cu privire la neregulile S.C. S. O. L. S.R.L., semnalată de coinculpata C. C. E., nu este de natură a duce la concluzia că inculpatul O. C. și-a încălcat atribuțiile de serviciu sau și le-ar fi îndeplinit în mod defectuos.

Inculpatul O. C. a declarat în fața primei instanțe (f. ..., vol. ..., că primele informații despre neplata accizelor S.C. S. O. L. S.R.L., le-a primit în luna iunie 2008, mai exact în 10.06.2008, când DGFP Arad a comunicat direcției vamale situația încasărilor din accize.

În baza acestor declarații, prima instanță a reținut că, deși a cunoscut acest fapt, inculpatul nu a luat nici o măsură de verificare a activității societății, „dovedind astfel intenția sa frauduloasă”.

Această analiză trebuie făcută în raport cu dispozițiile legale în vigoare în perioada de referință.

Instanța de apel reține că, în perioada mai-august 2008, art. 212 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, stipula că „accizele se plătesc la bugetul de stat până la data de 25, inclusiv, a lunii următoare celei în care acciza devine exigibilă”.

Or, în condițiile în care S.C. S. O. L. S.R.L. și-a început activitatea în mai 2008, termenul până la care societatea era obligată să plătească acciza, era 25.06.2008.

Față de această reglementare, chiar dacă inculpatul a aflat la 10.06.2008 despre neplata accizei, acest lucru nu era de natură să creeze suspiciuni cu privire la activitatea S.C. S. O. L. S.R.L., motiv pentru care nu se poate considera că inculpatul a avut „intenția frauduloasă” de a nu se lua nici o măsură de verificare a agentului economic.

De altfel, din adresele nr. (...) / 9.06.2008, emisă de Biroul Autorizări, prin care s-au solicitat DGFP Arad informații cu privire la încasările în contul de accize, din adresa DRAOV Timișoara nr. 16021/29.05.2008 (înaintată Biroului Autorizări Arad), rezultă că nu inculpatul avea îndatorirea verificării depunerii decontului de accize și a plății accizelor de către agentul comercial.

Din actele dosarului rezultă că, în momentul în care au existat informații despre faptul că S.C. S. O. L. S.R.L. nu și-a plătit acciza pe luna mai 2008, respectiv în cursul lunii august 2008, s-a luat imediat măsura suspendării autorizării antrepozitului S.C. S. O. L. S.R.L.

b, c) În ceea ce privește urmarea periculoasă și legătura de cauzalitate dintre acțiunea sau inacțiunea inculpatului și vătămarea produsă, instanța de apel constată că nu există identitate între fapta generatoare de prejudiciu și prejudiciu.

Într-adevăr, prejudiciul cauzat părților civile este foarte mare, însă nu a fost produs ca urmare a nerespectării atribuțiilor de serviciu, ci a fost produs, indiferent de conduita inculpatului, prin neplata accizei, prin săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 296 alin. 1 lit. f din Legea 571/2008 și evaziune fiscală sau complicitate la această infracțiune, săvârșite de inculpați S. J., T. G. M. și N. G..

### 3. Referitor la latura subiectivă a infracțiunii

Infracțiunea de săvârșire cu intenție, directă sau indirectă.

Din considerentele de mai sus, rezultă că inculpatul și-a exercitat cu bună credință îndatoririle și nu a avut nici o intenție sau motiv special să comită infracțiunea. Unitatea din care face parte a fost cea care, imediat ce a fost înștiințată, a sesizat organul de urmărire penală cu privire la activitățile S.C. S. O. L. S.R.L., astfel încât, probabilitatea existenței intenției, este cu atât mai scăzută.

Nu s-a făcut dovadă că inculpatul a acționat cu intenția vădită de a urmări sau de accepta producerea rezultatului. El nu a putut prevedea că, eventualele disfuncționalități ar fi avut consecințele neplății accizelor datorate de agentul economic, neplată ce a prejudiciat interesele statului.

Nu în ultimul rând trebuie avute în vedere și lacunele legislative existente în perioada de referință, volumul mare de activitate, insuficiența personalului, lipsa resurselor financiar (majoritatea activităților cu caracter operativ, se efectua cu mașini personale ale lucrătorilor vamali), colaborarea defectuoasă a instituțiilor fiscale ale statului.

De altfel, și instanța de fond reține ca circumstanță atenuantă existența unor disfuncționalități organizatorice majore (...) în desfășurarea activității Direcției Vamale”.

În raport cu acestea, se poate concluziona că inculpatul nu numai că nu și-a încălcat atribuțiile de serviciu, ci dimpotrivă, a făcut tot ce i-a stat în putință ca activitatea coordonată de el să se desfășoare în condiții optime, în ciuda tuturor dificultăților întâmpinate.

Pentru aceste motive, apelul declarat de inculpatul O. C. va fi admis, urmând ca inculpatul să fie achitat.

Referitor la inculpata D. D. A., în raport cu cele menționate mai sus, se constată că, în mod eronat, a reținut prima instanță că inculpata nu și-a îndeplinit, cu știință, atribuțiile de serviciu, facilitând astfel activitatea infracțională a inculpatului S.J..

Din Ordinul de serviciu nr. (...) / 09.05.2008, emis de directorul DJAOV Arad, rezultă că, în perioada de referință, inculpata D. D. A. a făcut parte din compartimentul de supraveghere specială, fiind încadrată atât în sectorul gestiune DAI/DAS/DAV, cât și la sectorul supraveghere nepermanentă antrepozite fiscale și operatori economici. Totodată, inculpata a fost menționată și ca supleantă a inculpatului O. C..

Pentru motivele enunțate atât la motivarea instanței de apel referitoare la inculpatul O. C., cât și la ceilalți inculpați, instanța va constata că inculpata nu și-a încălcat atribuțiile de serviciu, iar fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii pentru care a fost condamnată în primă instanță.

De altfel, chiar prima instanță constată că „în cazul inculpatelor D. D. A. și C. C., nu au fost decelate elemente care să releve o astfel de intenție ilicită (...)”.

Mai mult, inculpata D. D. A. a certificat DAI-uri prezentate de S.C. S. O. L. S.R.L., doar în datele de 30.05.2008, 05.08.2008 și 06.08.2008, situație în care, așa cum reține și prima instanță, nu putea avea o vedere sinoptică asupra activității frauduloase a antrepozitului S.C. S. O. L. S.R.L., condiții în care ea nu putea conștientiza că efectuează un act de serviciu, cu încălcarea procedurii prealabile.

De asemenea, în mod contradictoriu, prima instanță reține că „atitudinea inculpatelor (este vorba de inculpatele D. D. A. și C. E. C.) în raport cu fapta, apare una inertială, de rămânere în pasivitate, neputând fi caracterizată ca frauduloasă, în sensul că ar fi urmărit producerea prejudiciului”.

Reținând și făcând această comparație, prima instanță ar fi trebuit să dispună achitarea inculpaților, deoarece, cel puțin sub aspect subiectiv, fapta nu a fost săvârșită cu forma de vinovăție prevăzută de lege.

Față de aceste considerente, apelul inculpatei D. D. A. va fi admis, inculpata urmând a fi achitată.

**Inculpata C. C. E.** solicită admiterea apelului, casarea sentinței apelate, iar în rejudecare, în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a, raportat la art. 10 lit. d vechiul Cod procedură

penală, achitarea sa, fapta neîntreținând elementele constitutive ale infracțiunii pentru care a fost cercetată, existând un mare dubiu în ce privește vinovăția sa.

În subsidiar, în măsura în care se va constata că prima instanță a respins nejustificat proba expertizei fiscale, solicită casarea sentinței și trimiterea cauzei în rejudecare, pentru a se administra proba.

În latura civilă, inculpata solicită respingerea acțiunii civile, ca neîntemeiată, învederând, totodată, că partea civile Direcția Regională de Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, care s-a constituit parte civilă în reprezentarea statului român – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Autoritatea Națională a Vămirilor, are calitatea de parte responsabilă civilmente, deoarece atât inculpata, cât și alți coinculpați, erau angajați lucrători vamali în cadrul Direcției Regionale de Accize și Operațiuni Vamale Arad, iar partea civilă ar fi trebuit să răspundă în calitate de comitent pentru faptele prepușilor săi, dar și pentru fapta proprie.

În motivarea apelului, în esență, inculpata C. C. E. susține că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, întrucât a solicitat efectuarea unei expertize fiscale, care deși a fost efectuată, nu a răspuns obiectivelor pe care le-a formulat, obiective care, în opinia sa, ar fi înlăturat orice dubiu cu privire la vinovăția sa.

În ce privește forța probantă a interpretărilor unei noțiuni din DEX-online sau alte adrese, inculpata susține că aceste interpretări vin în contradicție cu dispozițiile H.G. nr. 44/2004, pct. 4 alin. 4, care prevăd că autoritatea fiscală va verifica și va certifica date înscrise în DAI-uri, și nu transportul mărfii.

Cu privire la atribuțiile sale de contol vamal principal clasa a III-a cu funcție de execuție, inculpata susține că, pentru vizarea DAI-urilor în perioada 27.06-03-07.2008, a primit dispoziție de la superiorul său, coinculpatul O. C., pentru verificarea și certificarea lor, fără deplasarea la sediul agentului economic S.C. S. O. L. S.R.L., ceea ce ea nu a încălcat. Inculpata apreciază că este culpa părții civile - responsabile civilmente, că nu s-a efectuat o analiză de risc, pentru stabilirea gradului de risc pe care-l prezenta agentul economic, acesta nefiind încadrat în nici un grad de risc.

Cu privire la fondul cauzei, inculpata susține că infracțiunea pentru care a fost cercetată, respectiv abuz în serviciu, în formă calificată și continuată, este o infracțiune de serviciu, nu una contra patrimoniului și se comite, în speță, cu știință, respectiv îndeplinirea în mod defectuos a sarcinilor de serviciu, cu consecința producerii unui prejudiciu, adus unei persoane juridice de drept public. Or, ea nu a încălcat nici una dintre sarcinile pe care le avea și nu a putut prevedea și nici accepta producerea rezultatului, deoarece nu a făcut altceva decât să respecte ordinele primite.

În concluziile scrise depuse, inculpata C. C. E. solicită:

1. Schimbarea încadrării juridice, având în vedere că au intervenit unele modificări legislative, din infracțiunea prevăzută de art. 248, 248<sup>1</sup>, cu aplicarea art. 41 alin. 2 vechiul Cod penal, în art. 297, cu aplicarea art. 35 și art. 183 noul Cod penal.

2. În ce privește schimbarea încadrării juridice dată faptei de evaziune fiscală, săvârșită de inculpatul S. J., din două infracțiuni, prevăzute de art. 9 alin. 1 lit. b și art. 9 alin. 1 lit. c din Legea nr. 241/2005, în una singură, prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. b și c din Legea nr. 241/2005, apreciază că, așa cum a statuat Înalta Curte de Casație și

Justiție în RIL nr. 4/21.01.2008, infracțiunea este una singură complexă, prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. b și c din Legea nr. 241/2005.

3. Cu privire la elementele constitutive ale infracțiunii, inculpata arată că, din punct de vedere al laturii subiective, intenția directă sau indirectă nu există, deoarece era imposibil să poată prevedea că agentul economic va comite evaziune fiscală, mai ales că activitatea sa a durat doar două zile, în 27.06.2008 și 30.06.2008.

4. Cu privire la acceptarea producerii rezultatului constând în comiterea evaziunii fiscale, inculpata arată că probele administrate dovedesc că ea a căutat să preîntâmpine evaziunea fiscală și nu a acceptat acest rezultat, pentru că atunci când a constatat nereguli, le-a sesizat șefului său, iar după data de 01.07.2008, nu a mai avut vreo atribuție privind urmărirea plății accizelor de către agenții economici și, deși a vizat DAI-uri până la data de 03.07.2008, a făcut-o în baza ordinului șefului direct – O. C., fără, însă, a încălca vreo atribuție.

#### Motivarea instanței de apel

1. În ce privește schimbarea încadrării juridice, o dată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal, facem trimitere la considerentele expuse la pct. 1 din motivarea de la inculpații O. C. și D. D. A..

2. În ce privește schimbarea încadrării juridice dată faptelor de evaziune fiscală și complicitate la evaziune fiscală, tribunalul va constata că încadrarea juridică făcută de instanța de fond este corectă.

Instanța de apel a pus în discuție această schimbare a încadrării juridice în baza art. 417 noul Cod procedură penală, privind efectul devolutiv al apelului - atât în fapt cât și în drept, având în vedere că încadrarea juridică dată acestei fapte a fost diferită, respectiv s-a apreciat că infracțiunea este una complexă, prevăzută de art. 9 alin1 lit. b și c din Legea nr. 241/2005, iar prima instanță a constatat că infracțiunile sunt distincte.

Fără a mai reveni asupra motivării primei instanțe, tribunalul, însușindu-și și motivarea, că constata că faptele de evaziune fiscală, respectiv complicitate la evaziune fiscală, întrunesc elementele constitutive a două infracțiuni.

3. În ce privește calitatea de funcționar și atribuțiile inculpatei, instanța de apel reține că inculpata C. C. E. avea calitatea de controlor vamal principal, clasa a III-a – cu funcție de execuție.

Prin ordinul nr. (...)/09.05.2008, emis de directorul DJAOV Arad, în perioada de referință, inculpata a făcut parte din Compartimentul de supraveghere specială, fiind încadrată la sectorul gestiune DAI/DAS/DAV, cât și la sectorul *supraveghere nepermenentă* antrepozite fiscale și operatori economici.

Inculpata a avut atribuții în ce privește vizarea DAI-urilor doar în perioada 26.06 – 03.07.2008, verificând și certificând DAI-urile, fără deplasarea la sediul agentului economic S.C. S. O. L. S.R.L.

Dacă în cazul alcoolului și tutunului, supravegherea specifică era permanentă, ceea ce implica deplasarea la sediul agentului economic, pentru verificarea sigiliilor și a încărcăturii din mijloacele de transport, în cazul produselor energetice supuse accizării, supravegherea era nepermanentă, iar modul de lucru cu agentul economic respectiv era reglementat prin Ordinul nr. 9395/12.09.2007 al ANV, care prevedea obligativitatea

analizei de risc în prima lună de activitate și, după caz, chiar posibilitatea vizării DAI-urilor la sediul DJAOV Arad, în funcție de decizia conducerii.

În fișa postului inculpatei, existau două referiri la analiza de risc: una se referea la aceea de a stabili gradul de risc fiscal în cazul transportului de produse accizabile în regim suspensiv, iar a doua se referea la obligația deplasării la sediul antrepozitului fiscal primitor, în vederea desigilării mijlocului de transport și vizarea DAI-urilor.

La acel moment, analiza de risc trebuia efectuată de compartimentul analiză de risc, compartiment în care nu era încadrată inculpata.

Din probatoriul administrat în cauză, a rezultat că analiza de risc a S.C. S. O. L. S.R.L. nu s-a efectuat, agentul economic nu a fost încadrat în nici un grad de risc (de altfel, garanția depusă nu a creat nici o suspiciune de evaziune), iar ca modalitate de lucru, s-a stabilit ca vizarea, verificarea și certificarea DAI-urilor să se facă la sediul DJAOV

În acest sens, sunt edificatoare dispozițiile art. 6.2 din Ordinul nr. 9359/12.11.2007, emis de ANV, care prevăd că „în funcție de analiza de risc efectuată de compartimentul de analiză de risc, lucrătorul vamal desemnat de șeful ierarhic se va deplasa la sediul antrepozitului fiscal primitor, în vederea desigilării mijlocului de transport (...) În cazul în care nu se va decide că se impune deplasarea la sediul operatorului economic, acesta se va prezenta la sediul DJAOV din raza teritorială de competență, în vederea certificării ex. 2, 3, 4 ale DAI și închiderea circuitului DAI”. Așa cum rezultă din declarațiile martorilor (...), conducerea DJAOV Arad a optat pentru această din urmă procedură. Rezultă cu claritate că lucrătorul vamal nu trebuia, în toate cazurile, să se deplaseze la sediul organului economic, pentru desigilarea mijlocului de transport și certificarea DAI-urilor, în cazul produselor energetice, ci doar în cazul alcoolului și derivatelor acestuia.

Față de acestea și față de reglementările din Ordinul ANV 9259/2007, de lipsa vreunei dispoziții date de șeful ierarhic, care să o oblige pe inculpată să se deplaseze la sediul antrepozitului fiscal, în vederea efectuării inspecției fiscale, inculpata nu și-a încălcat vreo atribuție de serviciu.

În perioada scurtă în care inculpata a vizat DAI-urile, nu a avut posibilitatea de a cunoaște că S.C. S. O. L. S.R.L. nu a plătit acciza.

De altfel, chiar și prima instanță reține, în cazul inculpatelor C. C. E. și D. D. A. că „nu au fost decelate elemente care să releve o astfel de intenție ilicită, inculpatele având o legătură relativ tangențială cu controlarea activității agentului economic: astfel, inculpata D. D. A. a certificat DAI-uri prezentate de S.C. S. O. L.S.R.L. în data de 30.05.2008, 05.08.2008 și 06.08.2008, iar inculpata C. C. E. a efectuat operații similare în datele de 27.06.2008, 30.06.2008, 01.07.2009, 02.07.2008, 03.07.2008 (...) În aceste condiții nu se poate susține cu certitudine teza că inculpatele ar fi avut o vedere sinoptică, se ansamblu, asupra activității frauduloase a antrepozitului S.C. S. O. L. S.R.L.”

De asemenea, prima instanță a reținut în favoarea inculpatei că „fapta acesteia s-a grefat pe fondul unor disfuncționalități organizatorice majore existente în desfășurarea

activității Direcției Vamale – vizând în special, resursele de personal uman subdimensionate (...)”

Cu toate acestea, instanța de fond a apreciat că inculpata a conștientizat că efectuează un act de serviciu cu încălcarea procedurii aplicabile, rămânând în pasivitate; totodată, prima instanță a constatat că această atitudine nu poate fi caracterizată ca frauduloasă, în sensul că ar fi urmărit producerea prejudiciului.

Aceste rețineri contradictorii ale instanței de fond, nu fac decât să confirme nevinovăția inculpatei sau cel puțin existența unui dubiu cu privire la vinovăția sa.

Așa cum am arătat și în cazul inculpaților de mai sus, infracțiunea de abuz în serviciu se comite, sub aspectul laturii subiective, cu intenție, prin îndeplinirea în mod defectuos sau neîndeplinirea cu știință a atribuțiilor de serviciu, cu consecința producerii unui prejudiciu unei persoane juridice de drept public.

Or, din considerentele arătate mai sus, nu se poate reține că inculpata C. C. E. a acționat cu intenție – directă sau indirectă, deoarece nu a prevăzut și nici nu a putut prevedea sau accepta producerea vreunui prejudiciu sau faptul că administratorul S.C. S. O. L. S.R.L. și complicii săi au intenționat să se sustragă de la plata accizei.

În ce privește celelalte elemente constitutive ale infracțiunii, considerentele expuse în cazul coinculpăților O. C., U. L. și D. D. A., sunt valabile și pentru inculpata C. C. E., astfel încât instanța de apel nu le va mai analiza.

Având în vedere cele de mai sus, apelul inculpatei va fi admis, aceasta urmând să fie achitată.

**Inculpatul U. L.** solicită, în baza art. 421 pct. 2 lit. a noul Cod procedură penală, admiterea apelului, desființarea sentinței apelate, iar în rejudecare, în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a noul Cod procedură penală, achitarea sa. În subsidiar, solicită să fie achitat întrucât faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu în formă calificată.

În motivarea apelului, inculpatul arată următoarele:

1. Sub aspectul laturii obiective a infracțiunii susține că, în calitate de lucrător vamal în cadrul compartimentului supravaghere specială, era obligat, conform fișei postului și Ordinilor de serviciu nr. (...)/09.05.2008 și (...)/01.07.2008, să efectueze verificarea formală a DAI-urilor, respectiv a detelor de identificare înscrise în DAI, refritoare atât la antrepozitul expeditor, cât și la cel primitor, dacă aceste date sunt valabile și numai în cazul în care, din verificări se constatatu neconcordanțe în privința înscrierii datelor în formularul pe suport de hârtie al DAI-ului, față de formularul electronic, era obligat să înscrie acele nereguli în regimul de evidență a DAI-urilor și, în consecință, pentru fiecare DAI completat eronat, trebuia să comunice, în mod obligatoriu, DRAOV Timișoara, în vederea efectuării analizei de risc.

Inculpatul mai arată că atribuțiile sale de serviciu nu cuprindeau verificări ale mijloacelor de transport, iar în rechizitoriul și sentința penală apelată se reține că nu s-a deplasat la sediul depozitului, pentru a verifica sosirea mărfii, integritatea sigiliilor și descărcarea mărfii, permițând astfel sustragerea S.C. S. O. L. S.R.L. de la plata accizei, în opinia sa, nu există nici o probă în acest sens.

În asență, inculpatul susține că analiza de risc era în sarcina direcțiilor regionale, respectiv DRAOV Timișoara, conform prevederilor H.G. nr. 44/2004 și Ordinului ANV nr. 5006/2007 privind ROF-urilor direcțiilor regionale, respectiv Biroul Supraveghere Produse Accize din cadrul DRAOV Timișoara, care avea, printre altele, și atribuții de a realiza activitatea de supraveghere și control a mișcării produselor accizabile la nive regional, iar Compartimentul Informații Vamale din cadrul DRAOV Timișoara avea, printre altele, atribuții de a analiza datele și informațiile extrase din bazele de date informaționale și de a propune acțiuni de control, verificare și monitorizare, atribuție care, în nici un caz nu revenea direcțiilor vamale județene.

De asemenea, se mai susține, că, deși în perioada respectivă exista obligația Direcțiilor Finanțelor Publice, de a comunica autorității vamale competente, declararea și încasarea aferente de la agenții economici înregistrați ca plătitori de accize, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a răspuns la adresa făcută de DJAOV Arad, cu nr. (...) / 29.05.2008, abia la data de 08.08.2008, când a comunicat, pentru prima dată, că S.C. S. O. L. S.R.L. nu și-a depus, din luna mai 2008, declarația privind accizele, însă comunicarea a fost tardivă, deoarece în acel moment, era deja emisă decizia nr. (...) / 08.08.2008 a DJAOV Arad, de suspendare a autorizației de funcționare a S.C. S. O. L. S.R.L., iar la data de 14.08.2008, DJAOV a sesizat organul de cercetare penală, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

2. Inculpatul susține că nu există raport de cauzalitate între presupusele încălcări ale atribuțiilor de serviciu și prejudiciul reținut în sarcina sa. În prezenta cauză, prejudiciul produs ca urmare a omisiunii plății accizelor de către persoanele care le datorau statului, aspect ce nu are legătură cu îndeplinirea sau neîndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu, astfel încât, potrivit principiului „riscului deviat” – despre care se vorbește în doctrină, nici o persoană nu poate fi trasă la răspundere pentru o infracțiune comisă de altă persoană și nici nu poate fi obligată la executarea unei sancțiuni penale aplicate altuia.

2. În ce privește latura subiectivă a infracțiunii, inculpatul apreciază că nu a fost dovedită intenția.

Invocând doctrina, inculpatul a docedit că și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu, iar faptul că nu s-au făcut verificări suplimentare, nu în sunt imputabile, raportat la deficiențele organizatorice din cadrul direcției.

#### **Motivarea instanței de apel**

În ce privește schimbarea încadrării juridice, o dată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal, facem trimitere la considerentele expuse la pct. 1 din motivarea de la inculpații O. C. și D. D. A..

1. Referitor la latura obiectivă a infracțiunii, instanța de apel constată că nu este realizată latura obiectivă a infracțiunii de abuz în serviciu.

Prima instanță a reținut că inculpatul „în calitate de lucrător vamal în cadrul DJAOV, având ca atribuții de serviciu verificarea, implementarea, stabilirea condițiilor de risc și confirmarea DAI-urilor sosite cu notificare de la S.C. S. I. L. S.R.L., cu intenție nu și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu, în sensul că nu a verificat faptic mijloacele de transport a produselor accozabile care sunt înscrise pe DAI-uri, deși a

observat că efectuau curse frecvente, la intervale mici de timp, transportând produse petroliere mult peste limita de depozitare a antrepozitului, nu s-a deplasat la sediul antrepozitului, pentru a verifica sosirea mărfii și integritatea sigiliilor și a participat la descărcarea produselor, permițând astfel celor doi inculpați maghiari să se sustragă de la plata accizelor către bugetul de stat, cauzând un prejudiciu de 10.341.143,2 lei”.

De asemenea, prima instanță a mai arătat că, deși inculpatul „a sesizat că S.C. S. O. L. S.R.L., tranzacționa cantități mult mai mari decât capacitatea de depozitare starea evidentă de degradare și utilizarea necorespunzătoare a depozitelor, precum și împrejurarea că numerele de înmatriculare ale autovehiculelor înscrise în curpînsul DAI-urilor se repetă la intervale foarte scurte de timp, totuși, a procedat la certificarea acestor documente administrative de însoțire a mărfii și nu a anunțat autoritatea vamală, cu privire la neregulile constatate.”

Aceste susțineri sunt nefondate. În baza propriului examen al probelor probelor administrate, instanța de apel constată că inculpatul nu și-a încălcat atribuțiile.

Din declarațiile martorilor audiați bîn primă instanță – (...), rezultă că desigilarea mijloacelor de transport s-a făcut, de fiecare dată, în prezența unui reprezentant de la vamă, care verifica sigiliile, ulterior având loc descărcarea mărfii, iar pentru recepția mărfii la Sânleani se prezenta reprezentantul firmei, însoțit de un translator și un agent vamal, care opera efectiv desigilarea.

De asemenea, martorul (...) (f. ...vol. ...), la acel moment consilier juridic la S.C. S. O. L. S.R.L., susține că inculpatul U. L. a fost de față la momentul sosirii cisternelor, la depozitul din Sânleani, când „s-au desfășurat operații de verificare a sigiliilor, s-au completat documentele administrative de însoțire (...) Inculpatul U. a verificat și corespondența reală dintre cantitățile înscrise în DAU-uri cu cele existente în cisterne.”

Așa cum am arătat mai sus, martorul (...) (f. ... vol ...), directorul executiv din acea perioadă, declară că nu au existat informații privind existența vreunor nereguli în desfășurarea activității. În ceea ce privește antrepozitul S.C. S. O. L. S.R.L., „mai era desemnată o persoană care să supravegheze permanent această activitate”.

Martorul (...) (f. ... vol. ...) – angajat al Compartimentului de Supraveghere Specială în cadrul DIAOV Arad, declară că toți colegii săi de birou, printre care și inculpatul U. L., s-au deplasat pentru verificări faptice la locul livrărilor.

2. În ce privește urmarea periculoasă și legătura de cauzalitate între presupusele încălcări de atribuții și prejudiciu, se constată că aceasta nu există.

Legătura de cauzalitate este liantul între elementul material și urmarea imediată, adică între cauză și efect. Între acestea trebuie să existe un raport de cauzalitate.

În speță, prejudiciul nu a fost produs ca urmare a nerespectării atribuțiilor de serviciu, ci a fost produs prin omisiunea plății accizelor de inculpații condamnați pentru evaziune fiscală, omisiune care ar fi dus, oricum, la rezultatul produs, indiferent care ar fi fost conduita inculpatului U..

3. La fel ca și în cazul celorlalți inculpați, cu privire la latura subiectivă a infracțiunii, se constată că nu a fost dovedită.

Pentru a exista infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, este necesar ca elementul material – acțiunea sau inacțiunea care a produs vătămarea

intereselor publice, să fie săvârșită cu vinovăție, adică făptuitorul să acționeze cu voința de a efectua acțiunea sau să rămână în pasivitate, să prevadă că prin acțiunea — inacțiunea sa se cauzează o vătămare intereselor publice, rezultat pe care l-a urmărit (în cazul intenției directe) sau l-a acceptat (în cazul intenției indirecte).

Or, din probele administrate în cauză, rezultă că inculpatul și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu, chiar și în ciuda dificultăților organizatorice de la nivelul Direcției vamale, astfel încât, în mod eronat a reținut prima instanță că, atât timp cât există un prejudiciu produs prin infracțiunea de evaziune fiscală, există și infracțiunea de abuz în serviciu, reținând același prejudiciu.

Față de aceste motive, apelul inculpatului va fi admis, urmând ca acesta să fie achitat.

În cauză a declarat apel și partea civilă **Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara**, în nume propriu și în reprezentarea Autorității Naționale a Vămirilor, apel care nu a fost motivat până la închiderea dezbaterilor.

#### În ce privește latura civilă

Reținem că, prin sentința penală apelată, inculpatul O. C. a fost obligat, în solidar cu inculpații S. J., N. G. și T.G. M., la plata sumei de 3.196.208 lei, din care, în solidar și cu inculpatul U. L. pentru suma de 10.546.783 lei, cu inculpata D. D. A. pentru suma de 2.324.637 lei, și cu inculpata C. C. E. pentru suma de 1.562.114 lei, sume majorate conform dispozițiilor legale în materie, până la data achitării efective, cu titlu de daune materiale.

Având în vedere că faptele inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care au fost cercetați, așa cum s-a arătat mai sus, în raport cu dispozițiile art. 25 alin. 5 noul Cod de procedură penală, instanța va lăsa nesoluționată acțiunea civilă exercitată de părțile civile, înlăturând dispozițiile referitoare la obligarea solidară a inculpaților la plata daunelor materiale.

Concluzionând, față de toate considerentele de mai sus, tribunalul va constata legală încadrarea juridică dată faptelor de evaziune fiscală, prin sentința penală nr. 3146/10 decembrie 2012, pronunțată de Judecătoria Arad în dosarul nr. 17436/55/2009\*.

În baza art. 421 pct. 1 lit. b noul Cod procedură penală, va respinge, ca nefondate, apelurile declarate de inculpata T. G. M. și partea civilă Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, în nume propriu și în reprezentarea Autorității Naționale a Vămirilor, împotriva sentinței penale nr. 3146/10 decembrie 2012, pronunțată de Judecătoria Arad în dosarul nr. 17436/55/2009\*.

În baza art. 421 pct. 2 lit. a noul Cod procedură penală, va admite în parte - doar cu privire la inculpații S. J., N. G. și T. G. M., apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Timișoara, împotriva aceleiași sentințe, pe care o completează cu următoarele dispoziții:

În baza art. 66 noul Cod penal, va interzice inculpaților S. J., N. G. și T.G.M., exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g noul Cod penal, pe o

perioadă de 3 ani, după executarea pedepsei principale, pe lângă fiecare pedeapsă aplicată pentru evaziune fiscală, respectiv complicitate la evaziune fiscală.

În baza art. 45 alin. 3 lit. a noul Cod penal, va aplica fiecăruia dintre inculpații de mai sus pedeapsa complementară cea mai grea, respectiv interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a, b și g noul Cod penal, pe o perioadă de 3 ani, după executarea pedepsei principale.

În baza art. 5 alin. 1 noul Cod penal, raportat la art. 386 alin. 1 noul Cod procedură penală, va schimba încadrarea juridică dată faptei de abuz în serviciu, din art. 248<sup>1</sup>, raportat la art. 248 vechiul Cod penal, în art. 297, raportat la art. 183 și art. 309 noul Cod penal.

În baza art. 421 oct 2 lit. a noul Cod procedură penală, va admite apelurile declarate de inculpații C. C. E., U. L., D. D. A. și O. C., împotriva sentinței de mai sus, pe care o va casa cu privire la acești inculpați și rejudecând:

În baza art. 396 alin. 5, raportat la art. 16 alin. 1 lit. b noul Cod procedură penală, îi va achita pe inculpații: C. C. E., pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297, raportat la art. 183 și art. 309 noul Cod penal; U. L., pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297, raportat la art. 183 și art. 309 noul Cod penal; D. D. A., pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297, raportat la art. 183 și art. 309 noul Cod penal; O. C., pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297, raportat la art. 183 și art. 309 noul Cod penal, cu aplic. art. 35 alin. 1 noul Cod penal.

Va înlătura dispozițiile privind obligarea solidară la plata sumelor cu titlu de daune materiale, către partea civilă Statul Român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, a inculpatului O. C., la plata sumei de 3.196.208 lei, din care în solidar și cu inculpatul U. L. pentru suma de 2.336.146 lei, cu inculpata D. D. A. pentru suma de 514.914 lei, și cu inculpata C. C. E. pentru suma de 346.012 lei, sume majorate conform dispozițiilor legale în materie, până la data achitării efective, și, în baza art. 397 alin. 5, raportat la art. 25 alin. 5 noul Cod procedură penală, va lăsa nesoluționată acțiunea civilă în ce îi privește pe acești inculpați.

Va înlătura dispozițiile privind obligarea solidară la plata sumelor cu titlu de daune materiale, către partea civilă Statul Român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, Autoritatea Națională a Vămirilor, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, a inculpatului O. C., la plata sumei de 14.429.622 lei, din care în solidar și cu inculpatul U. L. pentru suma de 10.546.783 lei, cu inculpata D. D. A. pentru suma de 2.324.637 lei, și cu inculpata C. C. E. pentru suma de 1.562.114 lei, sume majorate conform dispozițiilor legale în materie, până la data achitării efective, și, în baza art. 397 alin. 5, raportat la art. 25 alin. 5 noul Cod procedură penală, va lăsa nesoluționată acțiunea civilă în ce îi privește pe acești inculpați.

Va înlătura dispozițiile privind obligarea la plata cheltuielilor judiciare către stat, în sumă de câte 5.000 lei de către inculpații U. L., C. C. E., D. D. A., respectiv în sumă de 15.000 lei de către inculpatul O. C.

Restul dispozițiilor din sentința penală apelată, fiind legale și temeinice, vor fi menținute.

În baza art. 275 alin. 2 noul Cod de procedură penală, o va obliga pe inculpata T. G. M. la plata sumei de 600 lei, iar pe partea civilă Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara la plata sumei de 200 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, restul cheltuielilor judiciare rămân în sarcina statului.

În baza art. 272 noul Cod de procedură penală, va dispune virarea sumei de 2.000 lei, reprezentând onorarii avocați din oficiu, din fondurile Ministerul Justiției în contul Baroului Arad.

**PENTRU ACESTE MOTIVE  
ÎN NUMELE LEGII  
D E C I D E**

**Constată legală** încadrarea juridică dată faptelor de evaziune fiscală, prin sentința penală nr. 3146/10 decembrie 2012, pronunțată de Judecătoria Arad în dosarul nr. 17436/55/2009\*.

În baza art. 421 pct. 1 lit. b noul Cod procedură penală, **respinge**, ca nefondate, apelurile declarate de inculpata T. G. M. și partea civilă Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, în nume propriu și în reprezentarea Autorității Naționale a Vămile, împotriva sentinței penale nr. 3146/10 decembrie 2012, pronunțată de Judecătoria Arad în dosarul nr. 17436/55/2009\*.

În baza art. 421 pct. 2 lit. a noul Cod procedură penală, **admite în parte** - doar cu privire la inculpații S. J., N. G. și T. G. M., apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara, împotriva aceleiași sentințe, pe care o completează cu următoarele dispoziții:

În baza art. 66 noul Cod penal, **interzice** inculpaților S. J., N. G. și T. G. M., exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g noul Cod penal, pe o perioadă de 3 ani, după executarea pedepsei principale, pe lângă fiecare pedeapsă aplicată pentru evaziune fiscală, respectiv complicitate la evaziune fiscală.

În baza art. 45 alin. 3 lit. a noul Cod penal, aplică fiecăruia dintre inculpații de mai sus pedeapsa complementară cea mai grea, respectiv interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a, b și g noul Cod penal, pe o perioadă de 3 ani, după executarea pedepsei principale.

În baza art. 5 alin. 1 noul Cod penal, raportat la art. 386 alin. 1 noul Cod procedură penală, **schimbă încadrarea** juridică dată faptei de abuz în serviciu, din art. 248<sup>1</sup>, raportat la art. 248 vechiul Cod penal, în art. 297, raportat la art. 183 și art. 309 noul Cod penal.

În baza art. 421 oct 2 lit. a noul Cod procedură penală, **admite apelurile** declarate de inculpații C. C. E., U. L., D. D. A. și O.C., împotriva sentinței de mai sus, pe care o casează cu privire la acești inculpați și rejudecând:

În baza art. 396 alin. 5, raportat la art. 16 alin. 1 lit. b noul Cod procedură penală, **achită** pe inculpații:

1) C. C. E., (...), pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297, raportat la art. 183 și art. 309 noul Cod penal;

2) U. L., (...), pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297, raportat la art. 183 și art. 309 noul Cod penal;

3) D. D. A., (...), pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297, raportat la art. 183 și art. 309 noul Cod penal;

4) O. C., (...) pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297, raportat la art. 183 și art. 309 noul Cod penal, cu aplic. art. 35 alin. 1 noul Cod penal.

Înlătură dispozițiile privind obligarea solidară la plata sumelor cu titlu de daune materiale, către partea civilă Statul Român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, a inculpatului O. C., la plata sumei de 3.196.208 lei, din care în solidar și cu inculpatul U. L. pentru suma de 2.336.146 lei, cu inculpata D. D. A. pentru suma de 514.914 lei, și cu inculpata C. C. E. pentru suma de 346.012 lei, sume majorate conform dispozițiilor legale în materie, până la data achitării efective, și, în baza art. 397 alin. 5, raportat la art. 25 alin. 5 noul Cod procedură penală, lasă nesoluționată acțiunea civilă în ce îi privește pe acești inculpați.

Înlătură dispozițiile privind obligarea solidară la plata sumelor cu titlu de daune materiale, către partea civilă Statul Român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, Autoritatea Națională a Vămirilor, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, a inculpatului O. C., la plata sumei de 14.429.622 lei, din care în solidar și cu inculpatul U. L. pentru suma de 10.546.783 lei, cu inculpata D. D. A. pentru suma de 2.324.637 lei, și cu inculpata C. C. E. pentru suma de 1.562.114 lei, sume majorate conform dispozițiilor legale în materie, până la data achitării efective, și, în baza art. 397 alin. 5, raportat la art. 25 alin. 5 noul Cod procedură penală, lasă nesoluționată acțiunea civilă în ce îi privește pe acești inculpați.

Înlătură dispozițiile privind obligarea la plata cheltuielilor judiciare către stat, în sumă de câte 5.000 lei de către inculpații U. L., C. C. E., D. D. A., respectiv în sumă de 15.000 lei de către inculpatul O. C..

Menține restul dispozițiilor din sentința penală apelată.

În baza art. 275 alin. 2 noul Cod de procedură penală, obligă pe inculpata T. G. M. la plata sumei de 600 lei, iar pe partea civilă Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara la plata sumei de 200 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, restul cheltuielilor judiciare rămân în sarcina statului.

În baza art. 272 noul Cod de procedură penală, dispune virarea sumei de 2.000 lei, reprezentând onorarii avocați din oficiu, din fondurile Ministerul Justiției în contul Baroului Arad.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 aprilie 2014.

Președinte,  
(...)

Judecător,  
(...)

Grefier,  
(...)